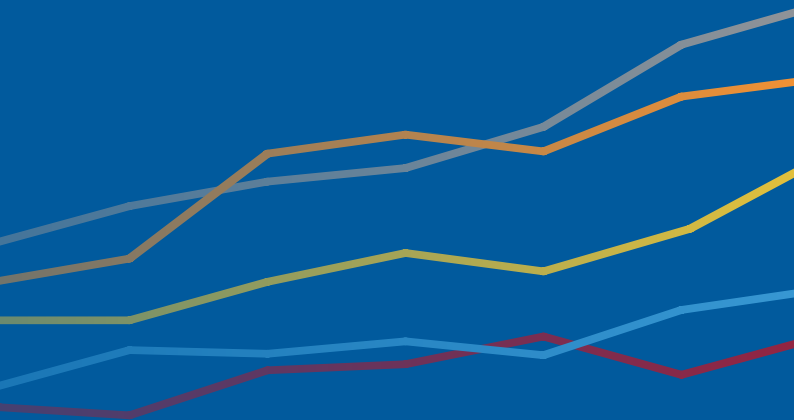

NORDISK FICKFAKTA

Statistik om integration **2013**

REGERINGSKANSLIET

NORDISK FICKFAKTA

Statistik om integration **2013**

För mer information om statistiken kontakta:

Arbetsmarknadsdepartementet
Monir Dastserri, tel. 08-405 15 88
monir.dastserri@regeringskansliet.se

NORDISK FICKFAKTA 2013 – Statistik om integration

Arbetsmarknadsdepartementet, 2013
ISBN 978-637-4477-8

Arbetsmarknadsdepartementet
Mäster Samuelsgatan 70
103 33 Stockholm

(Trn: A13.012)

Förord

Under Sveriges ordförandeskap i Nordiska ministerrådet 2013 ges ett särskilt fokus åt utrikes föddas integration på arbetsmarknaden. Utrikes födda utgör en viktig arbetskraftsresurs i befolkningar som åldras och där försörjningsbördan riskerar att öka.

Nordisk Fickfakta är resultatet av ett samarbete mellan de nordiska länderna som startade år 2011. Den ger en bild av likheter och olikheter av integration på arbetsmarknaden i de nordiska länderna.

Den utgör också ett redskap för att upptäcka, uppmärksamma och motverka hinder för integration såsom diskriminering.

Det är min förhoppning att Nordisk Fickfakta kommer att bidra till ett fortsatt gott nordiskt samarbete kring dessa frågor.

Erik Ullenhag

Innehåll

Inledning	5
Integrationspolitikens inriktning i Norden	5
Danmark	5
Finland	8
Island	9
Norge	11
Sverige	14
Begrepp och termer	17
Demografi	23
Utbildning	50
Arbetsmarknad	61
Källor	96

Inledning

Integration är en ömsesidig process i bemärkelsen att alla oavsett bakgrund är delaktiga och medansvariga. I ett samhälle med etnisk och kulturell mångfald bör människor komplettera varandra och ömsesidigt bidra med sin kompetens och livserfarenhet för att den potential som finns i mångfalden ska frigöras och komma till användning.

Integrationspolitikens inriktning i Norden

Danmark

Mål för integrationspolitiken

Regeringen arbetar för ett samhälle där alla medborgare har rättigheter, skyldigheter, ansvar och möjligheter på lika villkor och där alla, efter förmåga, deltar aktivt i demokratin och i samhället i stort. All slags våld, tvång och diskriminering är oacceptabelt och något som regeringen arbetar för att förebygga.

Integrationspolitikens nationella organisation

Social-, barn- och integrationsministeriet ansvarar för samordningen av regeringens satsningar på att främja samhällsmedborgarskap och integration. Integration sker i praktiken framför allt lokalt, därför har regeringen skapat incitament för kommunerna i syfte att säkerställa att nyanlända kan arbeta och lära sig det danska språket, på en och samma gång. Kommunerna har alltså tydliga incitament att göra sitt yttersta för att få nyanlända i arbete och klara tester i danska

språket. Integrationen i Danmark är långt ifrån en fråga för enbart regeringen och offentlig sektor. Det civila samhället – bland annat i form av föreningar och näringslivet – spelar en central roll när det gäller att främja migranternas integration i samhället.

Regeringens politik

Regeringens politik handlar om att säkerställa att migranter är medvetna om sina rättigheter och sitt ansvar och möjligheter så att migrationen kan bidra till att det danska samhället utvecklas på ett positivt sätt. De tre viktigaste politiska åtgärderna för att ta itu med integrationsutmaningarna i Danmark sammanhänger med varandra. Den första politiska åtgärden är att säkerställa att migrationen hanteras både rättvist och effektivt, så att invandringen ligger på en nivå som kan hanteras av samhället och att den kan komma alla till del. Den andra politiska åtgärden avser utvecklingen av en heltäckande integrationspolitik: lagstiftning, ekonomiska incitament och lokala strukturer. Detta inbegriper särskilt kommunstrukturerna, så att de har program som syftar till att introducera nyanlända i samhället och att underlätta för nyanlända att delta på samma villkor som övriga medborgare. Den tredje politiska åtgärden avser det allmänna främjandet av demokratiska värden och att aktivera det civila samhället, frivilliga, privata föreningar osv. Detta är nödvändigt när målet är ett samhälle med gemenskap och ömsesidig förståelse och ansvar.

Vad alla nyanlända har gemensamt är behovet att effektivt få kunskap om det danska samhället och det danska språket.

Och även om skräddarsydda integrationsåtgärder erbjuds alla migranter är integrationen fortsatt en utmaning, och de politiska åtgärderna måste finslipas för att säkerställa en framgångsrik integration.

Det övergripande syftet med regeringens vision för integrationen är att anlägga ett helhetsperspektiv på integrationen, som omfattar alla och som utgår från såväl migranternas som samhällets behov. Integrationspolitiken syftar vidare till att på allvar främja inkludering och att alla migranter ska delta på lika villkor i det danska samhället. Regeringen fokuserar särskilt på följande sju områden:

- Styrning och uppföljning av integrationsinsatsen
- Mottagande och integration av nyanlända flyktingar och migranter
- Att säkerställa en hög sysselsättningsgrad för migranter och deras barn
- Att främja utbildning – fokusera på bättre resultat för migranter och deras barn i skolor och i utbildningssystemet
- Att stärka aktivt medborgarskap och social delaktighet, lika möjligheter och jämställdhet bland migranter och deras barn
- Att säkerställa en mer heltäckande integrationsinsats i eftersatta bostadsområden
- Att förebygga marginalisering och brottslighet när det gäller migranter och deras barn

Finland

Mål för integrationspolitiken

Det allmänna målet för statsrådets principbeslut för integrationsfrämjande är att stödja invandrares delaktighet, växelverkan mellan olika befolkningsgrupper samt goda etniska relationer. Särskilda prioriteringar är att främja sysselsättning bland invandrare samt stöd för invandrarbarn och invandrarungdomar såväl som för invandrarfamiljer och invandrarkvinnor.

Statsrådets principbeslut innehåller mål och åtgärder för integration inom följande områden:

- Tyngdpunktsområden för gemenskapsbaserad integration
- Basservicetjänsterna stöder familjernas integration
- Invandrare på arbetsmarknaden
- Utländska studerande som resurs
- Kommunplats till alla som får internationellt skydd
- Finansiering av statens program för integrationsfrämjande

Integrationspolitikens nationella organisation

Arbets- och näringsministeriet ansvarar för beredningen av ärenden som gäller integration i Finland. Den minister som ansvarar för integrationsfrågor är arbetsministern.

Regeringens politik

Prioriteringar i integrationspolitiken är bland annat att stödja invandrarnas känsla av samhörighet i samhället och en dubbelriktad integration, stödja invandrarfamiljer samt att främja sysselsättningen för vuxna invandrare, speciellt genom att undervisningen i finska och i svenska utvecklas.

Dessutom prioriteras i integrationspolitiken att invandrare etablerar sig som kommuninvånare, en smidig och behärskad väg till en kommun för dem som får internationellt skydd samt ett gott samarbete mellan staten och kommunerna. Även inkluderingen av det civila samhället i det integrationsfrämjande arbetet är en viktig grund för integrationspolitiken.

Invandringen har under de senaste åren både blivit mångsidigare och ökat avsevärt. Enligt prognoser ökar antalet utlännningar i Finland till en halv miljon fram till år 2030.

En lyckad integrationspolitik förutsätter att alla förvaltningsområden förbinder sig till likabehandling, icke-diskriminering och motarbetande av rasism samt främjande av ett positivt attitydklimat.

Island

Mål för integrationspolitiken

Regeringens övergripande mål när det gäller integrationspolitiken på Island är att säkerställa att alla invånare på Island har lika möjligheter och deltar aktivt i samhället.

Integrationspolitikens nationella organisation

Välfärdsministeriet ansvarar för samordningen av integrationspolitiken på Island. Det finns två ministrar inom ministeriet: hälsoministern och social- och bostadsministern, och det är den senare som ansvarar för integrationspolitiken. Social- och bostadsministern tillsätter Immigrationsrådet. Rådets uppgift är att fungera som rådgivare till regeringen, på såväl central som lokal nivå, inom olika politikområden och föreslå handlingsplaner för invandrarfrågor och följa upp tillämpningen av dessa. Rådet består av en person som är utsedd av social- och bostadsministern, en invandrare som är utsedd utan nominering och företrädare för kommunalförbundet, inrikesministern, undervisnings-, forsknings- och kulturministeriet samt Reykjaviks stad.

Regeringens politik

Samhället måste kunna reagera på nya och förändrade förhållanden på arbetsmarknaden, i utbildningssystemet, inom hälso- och sjukvården och andra välfärdstjänster som staten och kommunerna tillhandahåller. Delaktighet i samhället är vidare en viktig faktor för förbättrad integration, vilket omfattar studier i isländska för vuxna, kommunikation och inhämtning av information, deltagande på arbetsmarknaden, utbildning, hälso- och sjukvård och kommunernas roll när det gäller integrationen av invandrare. Det ligger i hela samhällets intresse att invandrare har möjlighet att hitta ett forum för den kunskap, idérikedom och förmåga som de besitter. Ett förslag om en handlingsplan för invandrarfrågor antogs första gången av alltinget år 2008. I planen ligger

tonvikten på att alla invandras intressen ska vara fullt ut integrerade i all politik, all förvaltning och alla samhällsfunktioner och på ett ökat samarbete mellan alla parter som arbetar med frågor som rör invandring. Därefter antogs den första lagen om integration av alltinget år 2012.

Deltagandet på arbetsmarknaden bland invandrare var mycket högt fram till 2008 då arbetslösheten steg generellt. Fram till maj 2008 var arbetslösheten bland invandrare lägre än 2 procent. Arbetslösheten har generellt gått ner på Island, men arbetslösheten bland invandrare är förhållandevis högre än bland islänningar. Deltagande på arbetsmarknaden eller i utbildning är viktiga komponenter i en lyckad integrationspolitik och det förhindrar utanförskap. Därför avser regeringen att fokusera på tre aspekter i nästa handlingsplan: arbetsmarknad, utbildning och familjens välfärd.

Norge

Mål för integrationspolitiken

Integrationspolitikens mål är att invandrare ska bli en del av, och känna tillhörighet och anknytning till, det norska samhället. Att delta på arbetsmarknaden och att ha bra kunskaper i det norska språket är nyckeln till inkludering i det norska samhället. För alla gäller kravet att bidra och delta i samhället.

Integrationspolitikens nationella organisation

En bra integrationspolitik innebär att många olika sektorer och aktörer deltar. *Barne-, likestillings- og inkluderingsdepar-*

tementet (BLD) har ansvar för att samordna integrationspolitiken. Departementet har ansvar för introduktionslagen, medborgarlagen, att flyktingar får en kommun att bo i och för samordning av integrationspolitiken. Andra myndigheter har ansvar för integrationspolitiken inom sina sektorer.

Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) ska bidra till att genomföra och utveckla regeringens integrationspolitik. IMDi har ansvar för att flyktingar kan flytta från mottagningen till en kommun. IMDi är också ett kunskapscenter som ska utveckla och sprida information samt bidra till en upplyst debatt om integration. Myndigheten ska också bidra till att utveckla planeringen för integrationsarbetet på lokal nivå och att olika statliga verksamheter koordinerar sin insats mot kommunerna. IMDi har en pådrivande roll gentemot andra statliga aktörer och kommuner för att säkerställa likvärdig service.

Kommunerna har ansvaret för det praktiska genomförandet av integrationspolitiken på lokal nivå. Frivilligorganisationer är centrala aktörer lokalt och kan ha en viktig roll i integrationsarbetet. *Kontaktutvalget mellom innvandrerbe-folkningen og myndighetene (KIM)* är ett rådgivande organ för regeringen. Medlemmarna, som är utsedda av regeringen, representerar olika delar av Norge.

Regeringens politik

Regeringen vill bygga sin politik på frihet och förtroende för individen, familjen, entreprenören, lokalsamhället och frivilligorganisationer. En av hörnstenarna i det norska samhället är hög sysselsättning.

Invandrare är en viktig tillgång på den norska arbetsmarknaden. Ändå är sysselsättningen lägre bland invandrare än för befolkningen som helhet. Integrationspolitiken ska bidra till att fler deltar på arbetsmarknaden. Det förväntas att alla som kan ska delta. Arbete skapar tillhörighet, gemenskap, nätverk och oberoende. En inkomst ger också möjligheter till att komma in på bostadsmarknaden. Många av de som invandrar till Norge har med sig värdefulla kunskaper. Integrationspolitiken ska bidra till att invandrare får användning av den utbildning och kompetens de redan har. Det skapar en mångfald som i förlängningen bidrar till ökad innovation och näringsutveckling i Norge.

Bra kunskaper i det norska språket och grundläggande kunskaper om det norska samhället är i de flesta fall en förutsättning för att få arbete och för att kunna delta i samhället. Regeringen vill stärka språkutbildningen för invandrare. Språkutbildning samt andra riktade åtgärder ska också bidra till att flera kvinnor med invandrarbakgrund kan delta på arbetsmarknaden.

En bra skola ger elever kunskap och är det mest viktiga bidraget till social rörlighet i samhället. Det är viktigt att alla barn lär sig norska tidigt så att de kan börja skolan med goda förutsättningar att lyckas. Regeringen vill främja språkutveckling och användningen av norska i förskolan för att förbereda barnen för skola och vidare utbildning. Regeringen vill också förstärka insatserna för att försäkra sig om att elever som kommer till Norge sent under skolgången får en god undervisning vid den mottagande skolan.

Det civila samhället är en viktig arena för samarbete och har bidragit till att skapa det samhälle vi har idag. Frivilligorganisationer bidrar positivt till integrationsarbetet. Invandraringorganisationer samt kulturella och religiösa organisationer är viktiga samarbetspartner för myndigheterna för att säkerställa att vissa grupper inte hamnar utanför. Regeringen vill stärka det lokala integrationsarbetet genom att ge kommuner och frivilligorganisationer resurser till att ägna sig åt integrationsarbete.

Regeringen vill förhindra radikaliserings och våldsam extremism. Arbetet ska involvera lokalsamhälle, frivilligorganisationer, idrottsföreningar, skola och kommuner samt polis och kriminalvård.

Sverige

Mål för integrationspolitiken

Regeringens övergripande mål för integrationspolitiken är:

- Lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter för alla oavsett etnisk och kulturell bakgrund.

Integrationspolitikens nationella organisation

Arbetsmarknadsdepartementet har från och med den 1 januari 2011 ansvaret för samordningen av integrationspolitiken. Departementet har också ansvar för vissa integrationsfrågor såsom nyanlända invandrades etablering i arbets- och samhällslivet, svenskt medborgarskap och att motverka och förebygga diskriminering. Arbetsförmedlingen har från och med 1 december 2010 samordningsansvaret för etable-

ringsinsatser för nyanlända flyktingar och deras anhöriga. Etableringsinsatser ska innehålla undervisning i svenska, samhällsorientering och arbetsmarknadsinsatser.

Regeringens politik

En av dagens största samhällsutmaningar är att bekämpa det utanförskap som många utrikes födda fastnat i. En av regeringens övergripande prioriteringar är därför att minska utanförskapet, främst genom satsningar inom arbetsmarknads- och utbildningsområdet. Utgångspunkten är att målen för integrationspolitiken i huvudsak ska uppnås genom generella insatser. För nyanlända, främst skyddsbehövande och deras anhöriga, är dock riktade insatser viktiga under de första åren i landet. Integrationspolitikens genomförande förutsätter insatser inom många politikområden och av ett stort antal aktörer, både nationellt, regionalt och lokalt. Integrationsarbetet behöver också utformas utifrån olika regionala förutsättningar.

Inriktningen på Arbetsförmedlingens etableringsuppdrag ligger fast framöver. Regeringen anser dock att uppdraget behöver utvecklas vidare. Fokus på arbete behöver fortsätta att förstärkas och insatserna anpassas bättre till den aktuella målgruppen. Ersättningen till personer som deltar i etableringsinsatser behöver justeras för att ytterligare minska marginaleffekter vid övergång till arbetet. Likaså måste väntetiderna i anläggningsboenden kortas. Antalet personer som söker skydd i Sverige förväntas fortsätta öka under de kommande åren. Samtidigt är mottagandet av flyktingar och skyddsbehövande ojämnt fördelat mellan landets kommu-

ner. Under dessa omständigheter behöver kommuner med stort mottagande stötts för att kunna erbjuda ett bra mottagande. Kommuner som tar emot många flyktingar i förhållande till befolkningen, liksom de som tar emot många kvotflyktingar och flyktingar från anläggningsboende ska få mer i ersättning.

För att höja statusen på det svenska medborgarskapet bör en definition av detta befastas i lag, vidare bör alla kommuner åläggas att ordna medborgarskapsceremonier som välkomnar nyblivna medborgare.

Det är viktigt att hela samhället kan bidra till att välkomna invandrare och undanröja eventuella hinder för integration. Därför har regeringen slutit en överenskommelse med det civila samhället för att de ska kunna ta ett större ansvar för integrationen. Arbetet som sker inom ramen för överenskommelsen fortsätter.

Begrepp och termer

Invandrare: Immigrant, person som flyttat från ett land till ett annat för att bosätta sig där en längre tid. Invandringen räknas från det år man folkbokförs i det nya landet.

Utrikes född: Person som är utrikes född men folkbokförd i landet. Detta begrepp används i alla länder i denna publikation. Det är en definition som används i svensk statistik.

Inrikes född med två utrikes födda föräldrar: Person som är inrikes född med två utrikes födda föräldrar.

Utländsk bakgrund: Person som är utrikes född eller inrikes född med två utrikes födda föräldrar.

Ursprungsland: OECD:s beteckning för att gruppera invandrare utifrån bakgrund. Ursprungsland kan syfta på födelse-land eller medborgarskap. I den här rapporten används ursprungsland endast i betydelsen medborgarskap.

Födelseregion/bakgrundsregion/ursprungsregion: Statistiken redovisas efter sju födelseregioner för utrikes födda. Samma indelning används i redovisningen av inrikes födda med två utrikes födda föräldrar och benämns då bakgrundsregion samt efter medborgarskap med benämningen ursprungsregion. Länder, regioner och världsdelar delas in i följande grupper:

Norden: Danmark, Finland, Island, Norge, Sverige.

EU utom Norden: Belgien, Bulgarien, Cypern, Danzig, Estland, Frankrike, Grekland, Irland, Italien, Lettland, Liechtenstein, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna,

Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien, Slovenien, Spanien, Storbritannien och Nordirland, Tjeckien, Tjeckoslovakien, Tyska Dem. Rep. (DDR), Tyskland, Ungern och Österrike.

Övriga Europa, exkl. Turkiet: Albanien, Andorra, Bosnien-Hercegovina, Gibraltar, Jugoslavien, Kosovo, Kroatien, Makedonien, Moldavien, Monaco, Montenegro, Ryssland, San Marino, Schweiz, Serbien, Serbien, Montenegro, Sovjetunionen, Ukraina, Vitryssland.

Afrika: alla länder i Afrika.

Asien: alla länder i Asien inklusive Turkiet.

Latinamerika: alla länder i Sydamerika, Centralamerika och Västindien, Mexico och Bermuda.

Nordamerika och Oceanien: Kanada och USA samt alla länder i Oceanien.

Okänt/statslös: Uppgift om födelseland/föräldrarnas födelseland saknas eller personen är statslös.

Vistelsetid: Den tid räknat i år som en person varit folkbokförd i ett land. Tiden räknas tiden från det senaste invandringsåret.

Grund för bosättning: En person som erhåller uppehållstillstånd i ett land får uppges sin grund för bosättning:

- Arbete
- Familj
- Asyl
- Studier
- Annat
- Okänt

Annat utgörs bland annat av pensionärer och personer utan tillräckliga ekonomiska resurser.

I kapitlet arbetsmarknad används gruppen EU utom Norden. Personer som flyttar mellan länder inom EU och EES behöver inte uppge sin grund för bosättning och de grupperas därför i en egen kategori. I kapitlet om demografi hamnar dessa i gruppen okänt.

Återutvandring: För att redovisa utrikes födda invandrades sannolikhet att utvandra används termen återutvandring. Statistiken utgår från de utrikes födda invandrare som folkbokförts som invandrare under en viss period och som utvandrat inom fem år.

Utbildning 16–19 år: Personer som var registrerade i gymnasieutbildning eller eftergymnasial utbildning höstterminen 2012. I Danmark ingår också personer som var registrerade i grundskolans högstadium.

Gymnasieutbildning som inte avslutas: Personer som registrerats som nybörjare i gymnasieskolan och som inte har slutfört någon gymnasieutbildning inom fem år räknas till gruppen som inte avslutat gymnasieutbildningen.

Utbildningsnivå: Uppgifter om utbildningsnivå kommer från register i de olika länderna. Redovisningen sker i tre grova grupper: förgymnasial, gymnasial och eftergymnasial. Dessutom finns en grupp som saknar uppgift om utbildningsnivå. Det är den senaste och högsta avslutade utbildningen som räknas. Förgymnasial utbildning betyder alltså att man enbart har en förgymnasial utbildning.

Arbetskraftsundersökningar

Arbetskraftsundersökningarna är frågeundersökningar vilka är samordnade av Eurostat och sker på ungefär samma sätt i de nordiska länderna. Med hjälp av dessa kan vi få skattningar av arbetskraftens storlek, sysselsättning och arbetslöshet. Arbetskraftsundersökningarna är urvalsundersökningar vilken innebär att resultaten är förknippade med viss osäkerhet, och bör tolkas med viss försiktighet. Det finns dock inte utrymme att redovisa felmarginaler i denna publikation.

I arbetskraften: I arbetskraften ingår sysselsatta och arbetslösa, dvs. personer som står till arbetsmarknadens förfogande.

Ej i arbetskraften: Personer som varken är sysselsatta eller arbetslösa, dvs. som inte står till arbetsmarknadens förfogande.

Sysselsatt enligt arbetskraftsundersökningen: En person som under en viss vecka (referensveckan) själv rapporterade förvärvsarbete om minst en timme, eller som varit tillfälligt frånvarande från sitt förvärvsarbete. Både anställda och egenföretagare ingår i gruppen.

Företagare eller medhjälpare familjemedlem: Personer som själva rapporterat att de driver ett eget företag eller är medhjälpare familjemedlem till en företagare.

Arbetslösa: Personer som under referensveckan var utan förvärvsarbete men som sökt arbete under de senaste fyra veckorna och som kan påbörja ett nytt arbete inom 14 dagar.

Yrken med krav på eftergymnasial utbildning: Yrken som normalt kräver en eftergymnasial utbildning. Dessa yrken har i den internationella yrkesklassifikationen (ISCO) en yrkeskod med 2 eller 3 i den första siffran. Yrkesuppgiften hämtas från självrapporterade uppgifter från de olika ländernas arbetskraftsundersökningar.

Registerbaserad arbetsmarknadsstatistik

I de nordiska ländernas registerbaserade arbetsmarknadsstatistik finns uppgifter om sysselsatta vid en viss mättidpunkt, t.ex. 31 december eller 30 november.

Sysselsatt enligt registerbaserad arbetsmarknadsstatistik:

Personer som under mätperioden, en vecka eller en månad, förvärvsarbetade som anställd eller som företagare eller medhjälpande enligt landets egna definition. Tillfälligt frånvarande under referensperioden, t.ex. på grund av föräldradighet eller semester, räknas som sysselsatta.

Varken sysselsatt eller studerande: En person som enligt landets registerbaserade arbetsmarknadsstatistik varken var sysselsatt eller registrerad som studerande i gymnasiet, högskolan eller någon annan eftergymnasial utbildning.

Sysselsättningsindex: Sysselsättningsindex är ett mått som jämför sysselsättningsgraden mellan inrikes och utrikes födda. Indexvärdet 100 betyder att andelen sysselsatta är lika hög bland inrikes och utrikes födda. Indexvärden lägre än 100 innebär att sysselsättningen är lägre för utrikes födda än för inrikes födda. När indexvärdet närmar sig 100 närmar sig också sysselsättningsgraden mellan inrikes och utrikes

födda. Skillnaden mellan 100 och indexvärdet kallas för sysselsättningsgap.

Nyanställda: I OECD:s redovisning är nyanställda (hires) personer som påbörjat sin nuvarande anställning under det senaste året. Det behöver inte alltid innebära en ny tjänst, utan kan också inkludera en förlängning av en tidsbegränsad anställning.

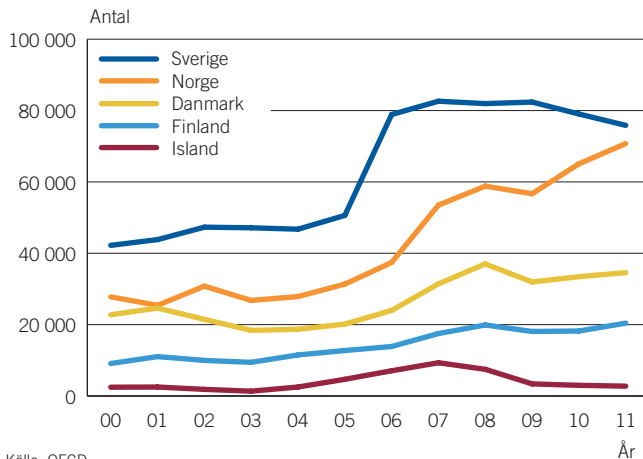
Tabellbilaga: Utöver den statistik som redovisas i denna fickfakta finns en tabellbilaga med fler uppgifter som kan erhållas från Arbetsmarknadsdepartementet.

Demografi

Invandring

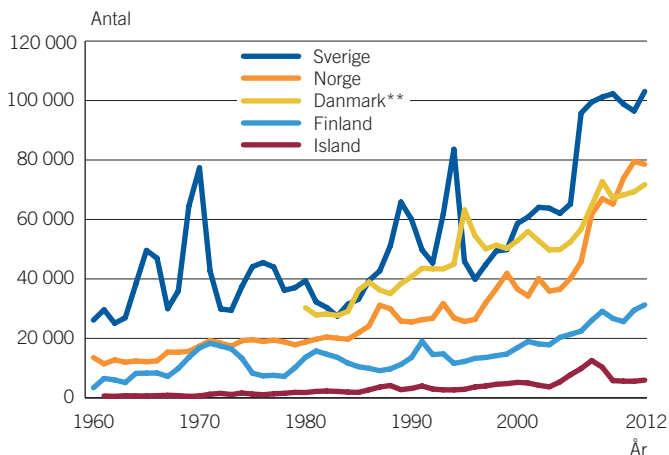
Hur många som invandrar till de nordiska länderna varierar från år till år. Generellt ökade antalet invandrare till de nordiska länderna under åren 2000–2011, förutom till Island.

1. Invandring av utrikes födda till de nordiska länderna, 2000–2011.

Sverige har haft störst antal personer som invandrat. Minst var invandringen till Island. Migrationen påverkas inte bara av oroshärdar i omvärlden utan också av konjunkturen samt migrationspolitiken och dess regelverk. EU utvidgades med ytterligare medlemsländer 2004 och det innebar att fler människor fick möjlighet att röra sig till de nordiska länderna.

2. Total invandring till de nordiska länderna, 1960–2012.*

Källa: Respektive lands statistikbyrå

* Inrikes födda som återinvandrar ingår i uppgifterna

** Statistik finns inte för Danmark innan år 1980

Vanliga ursprungsländer bland utrikes födda invandrare

3. Invandring 2000–2011. De tio vanligaste ursprungsländerna för utrikes födda invandrare. Andel av den totala invandringen.

Danmark	%	Finland	%	Island	%
Polen	8	Ryssland	16	Polen	38
Tyskland	6	Estland	16	Litauen	6
Norge	5	Sverige	5	Tyskland	5
Sverige	4	Kina	4	Portugal	4
Island	4	Somalia	3	Danmark	3
Irak	4	Thailand	3	USA	3
Ukraina	4	Irak	3	Kina	3
Kina	4	Indien	3	Lettland	2
Filippinerna	3	Tyskland	2	Filippinerna	2
Storbritannien	3	Turkiet	2	Sverige	2

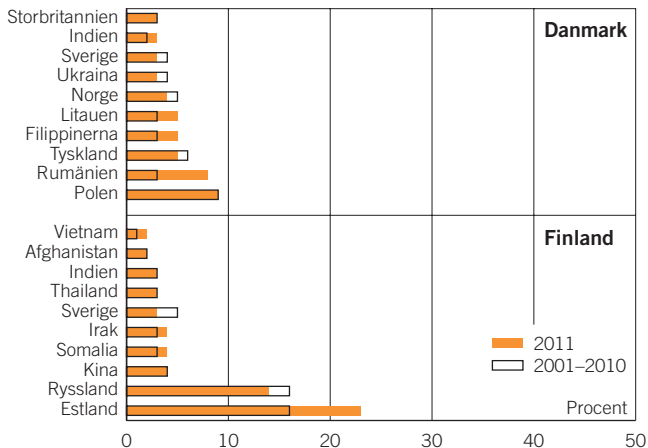
Norge	%	Sverige	%
Polen	15	Irak	12
Sverige	10	Polen	6
Litauen	5	Danmark	6
Tyskland	5	Finland	4
Danmark	4	Somalia	4
Irak	3	Norge	4
Somalia	3	Tyskland	4
Ryssland	3	Thailand	3
Filippinerna	3	Kina	3
Storbritannien	2	Iran	3

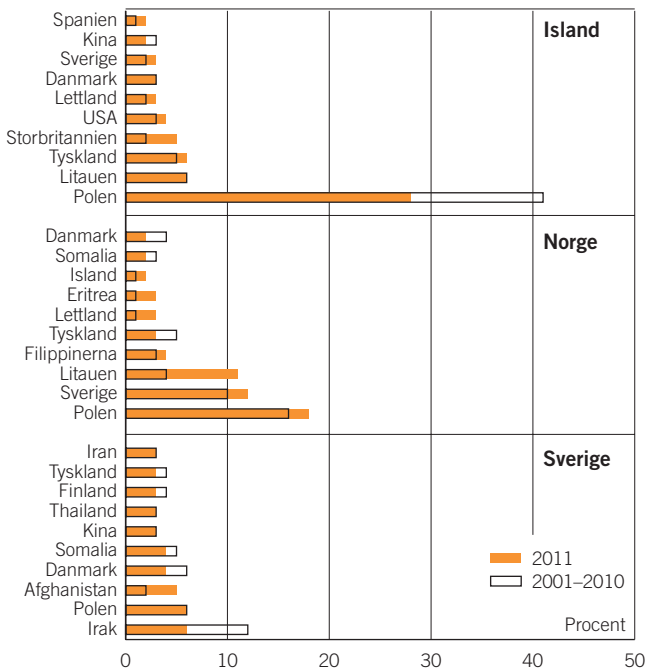
Källa: OECD, samt egna beräkningar

Hur stor andel som de tio största ursprungsländerna utgör av invandringen varierar. I Danmark utgör inget enskilt land mer än 8 procent av invandringen, medan personer med ursprung i Polen utgör 38 procent av invandringen till Island.

I alla de nordiska länderna kom en stor del av invandrarna 2000–2011 från närliggande länder, bland annat de nordiska länderna. Till Finland kom en stor del av invandrarna från Ryssland och Estland. I Norge, Island och Danmark var Polen det vanligaste ursprungslandet bland invandrarna. I Sverige var Irak det vanligaste ursprungslandet bland de som invandrade.

4. Invandring 2011 jämfört med den genomsnittliga invandringen 2001–2010. De största ursprungsländerna för utrikes födda invandrare. Andel av den totala invandringen.

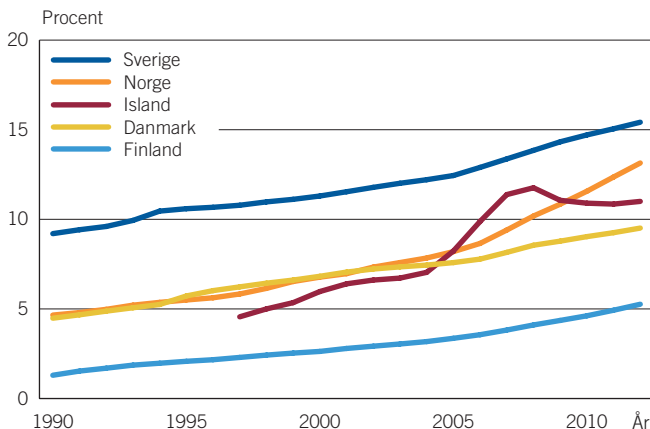
Källa: OECD

Invandringen från olika länder varierar mellan åren. Diagrammen ovan visar hur stor andel de vanligaste ursprungsländerna bland invandrare år 2011 utgjort av den totala invandringen av utrikes födda 2011 och hur stor andel de utgjorde 2001–2010. Några av de förändringar som syns under 2011 jämfört med tidigare år är att andelen personer från Rumänien ökat bland de som invandrar till Danmark,

att personer från Estland utgör en större del av invandringen till Finland och att andelen invandrare från Polen minskat på Island. I Norge har andelen invandrare från Litauen ökat, och i Sverige har andelen från Irak minskat och andelen från Afghanistan ökat.

Utrikes födda i befolkningen

5. Utrikes födda i befolkningen, 1990–2012.

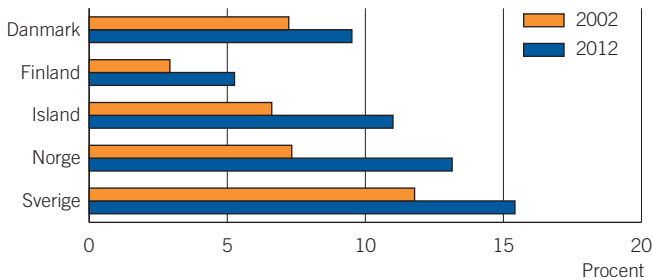

Källa: Respektive lands statistikbyrå

Andelen utrikes födda i befolkningen har ökat stadigt i alla de nordiska länderna sedan 1990. Sverige har under hela perioden varit det land som har högst andel utrikes födda i befolkningen. Lägst andel har Finland. Norge och Danmark hade mellan 1990 och 2003 ungefär lika stor andel utrikes

födda, därefter har andelen utrikes födda ökat snabbare i Norge än i Danmark. Island avviker från de övriga länderna. På Island skedde en ökning fram till år 2008, därefter har andelen utrikes födda minskat.

6. Utrikes födda i befolkningen, år 2002 och 2012.

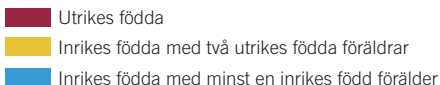

Källa: Respektive lands statistikbyrå

Om man tittar på den senaste tioårsperioden så har samtliga nordiska länder fått en större andel utrikes födda. Störst var ökningen i Norge, från 7 till 13 procent, en ökning på 6 procentenheter. Andelen utrikes födda på Island ökade under samma period med 4 procentenheter. Finland och Danmark hade den minsta ökningen med cirka 2 procentenheter.

Personer med utländsk bakgrund

7. Andel utrikes födda, inrikes födda med två utrikes födda föräldrar och inrikes födda med minst en inrikes född förälder, år 2012.

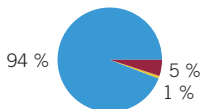
Danmark

Folkmängd:
5 600 000

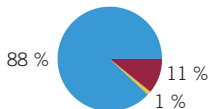
Finland

Folkmängd:
5 430 000

Island

Folkmängd:
320 000

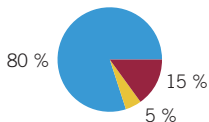
Norge

Folkmängd:
5 050 000

Sverige

Folkmängd:
9 560 000

Källa: Respektive lands statistikbyrå

Till personer med utländsk bakgrund räknas utrikes födda och inrikes födda med 2 utrikes födda föräldrar. Sverige är det land som har störst andel utrikes födda, 15 procent. Även andelen inrikes födda med två utrikes födda föräldrar är störst i Sverige, 5 procent. Sammanlagt har alltså 20 procent av befolkningen i Sverige utländsk bakgrund.

Lägst andel utrikes födda har Finland, 5 procent. Även andelen inrikes födda med två utrikes födda föräldrar är liten i Finland, 1 procent. Andelen med utländsk bakgrund i Finland är därmed 6 procent.

Personer med utländsk bakgrund efter bakgrundsregion

8. Utrikes födda och inrikes födda med två utrikes födda föräldrar i befolkningen, efter födelseregion respektive bakgrundsregion, år 2012. Procent

	Danmark	Finland	Island	Norge	Sverige
Utrikes födda					
Norden	12	12	18	13	17
EU utom Norden	29	24	49	32	20
Övriga Europa	10	26	6	8	13
Afrika	7	9	3	11	9
Asien	36	23	14	28	34
Latinamerika	3	2	3	4	5
Nordamerika och Oceanien	4	2	7	3	2
Okänt eller statslös	0	2	0	..	0
Totalt	100	100	100	100	100

	Danmark	Finland	Island	Norge	Sverige
Inrikes födda med två utrikes födda föräldrar					
Norden	5	4	6	4	21
EU utom Norden	10	12	52	13	13
Övriga Europa	11	29	11	11	16
Afrika	12	21	4	18	10
Asien	60	28	21	51	36
Latinamerika	1	1	2	2	4
Nordamerika och Oceanien	1	1	1	0	0
Okänt eller statslös	0	5	3	..	0
Totalt	100	100	100	100	100

Källa: Respektive lands statistikbyrå

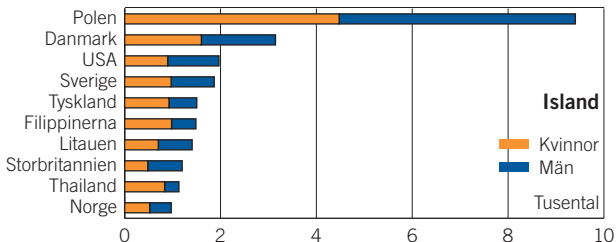
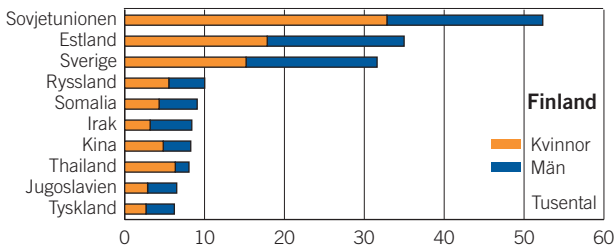
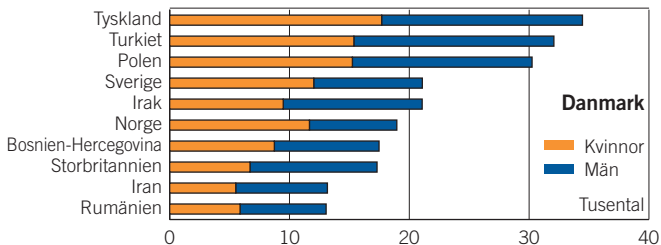
.. Det saknas observationer eller antalet är färre än 20

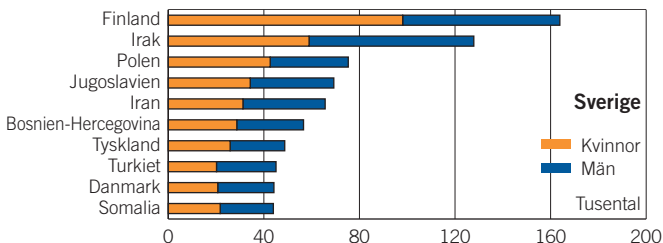
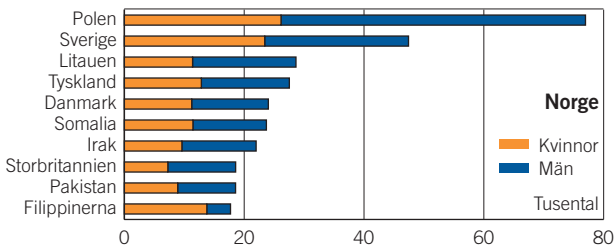
I Danmark och Sverige är det vanligast att personer med utländsk bakgrund är födda i Asien eller att de har föräldrar födda där. I Finland är det vanligast att personer med utländsk bakgrund är födda eller har två föräldrar födda i övriga Europa (dvs. de europeiska länder som inte ingår i EU) eller i Asien. I Island är hälften av de med utländsk bakgrund födda eller har två föräldrar födda inom EU.

I Norge är det vanligast att utrikes födda kommer från EU eller Asien. Även bland de inrikes födda med 2 utrikes födda föräldrar har många sin bakgrund i Asien, 51 procent.

Vanliga födelseländer bland utrikes födda i befolkningen

9. De tio vanligaste födelseländerna bland utrikes födda, år 2012.

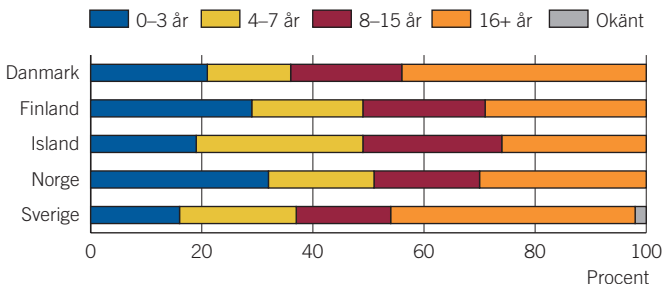

Källa: Respektive lands statistikbyrå
Observera att diagrammen har olika skalor

Utrikes födda kommer från många olika födelseländer. I Danmark är tre födelseländer ungefär lika vanliga bland de utrikes födda, Tyskland, Turkiet och Polen. Finland har flest utrikes födda från Sovjetunionen, därefter Estland och Sverige. I Island är den största gruppen utrikes födda från Polen. Personer födda i Polen är den största gruppen utrikes födda även i Norge, näst vanligast är personer födda i Sverige. I Sverige är det vanligast att utrikes födda kommer från Finland, därefter Irak.

Utrikes födda efter vistelsetid

10. Utrikes födda i befolkningen efter vistelsetid, år 2012.

Källa: Respektive lands statistikbyrå

Invandringen till de nordiska länderna har varierat över tid. Det avspeglas i hur länge de utrikes födda bott i länderna. I Danmark är det vanligast att utrikes födda har bott mer än 16 år i landet. Finland och Norge liknar varandra, ungefär en tredjedel har bott i landet 0-3 år. De båda länderna har också lika stor andel som varit i landet 16 år eller mer, 30 procent. I Island är det vanligast att utrikes födda har bott 4-7 år i landet medan det i Sverige är absolut vanligast att ha vistats i landet i 16 år eller längre.

11. Utrikes födda i befolkningen efter vistelsetid och födelseregion, år 2012. Procent.

	0–3 år	4–7 år	8–15 år	16+ år	Okänt	Totalt
DANMARK						
Utrikes födda	21	15	20	44	0	100
Norden	19	15	16	51	0	100
EU utom Norden	32	23	13	32	0	100
Övriga Europa	12	11	20	57	0	100
Afrika	14	14	28	44	0	100
Asien	15	11	25	49	0	100
Latinamerika	19	16	24	41	0	100
Nordamerika och Oceanien	28	16	16	39	0	100
Okänt eller statslös
FINLAND						
Utrikes födda	29	20	22	30	0	100
Norden	9	8	12	71	0	100
EU utom Norden	40	23	17	20	0	100
Övriga Europa	20	18	30	32	0	100
Afrika	31	26	21	22	0	100
Asien	35	24	24	18	0	100
Latinamerika	31	23	24	21	0	100
Nordamerika och Oceanien	27	19	20	34	0	100
Okänt eller statslös	32	13	12	43	0	100

	0–3 år	4–7 år	8–15 år	16+ år	Okänt	Totalt
ISLAND						
Utrikes födda	19	30	25	26	0	100
Norden	12	11	20	56	0	100
EU utom Norden	22	45	19	14	0	100
Övriga Europa	13	15	55	18	0	100
Afrika	28	17	34	21	0	100
Asien	15	18	42	24	0	100
Latinamerika	21	24	34	21	0	100
Nordamerika och Oceanien	23	14	18	45	0	100
Okänt eller statslös	84	
NORGE						
Utrikes födda	32	19	19	30	0	100
Norden	24	10	17	48	0	100
EU utom Norden	49	27	9	16	0	100
Övriga Europa	18	16	31	35	0	100
Afrika	34	19	26	21	0	100
Asien	23	16	26	35	0	100
Latinamerika	21	15	20	44	0	100
Nordamerika och Oceanien	19	11	14	56	0	100
Okänt eller statslös	

I Danmark är det vanligast att de utrikes födda varit i landet i 16 år eller mer. Sett till födelseregioner är det vanligast bland personer födda i Norden och Övriga Europa att ha vistats i Danmark så länge.

	0–3 år	4–7 år	8–15 år	16+ år	Okänt	Totalt
SVERIGE						
Utrikes födda	16	21	17	44	2	100
Norden	7	8	9	72	4	100
EU utom Norden	19	25	13	40	3	100
Övriga Europa	9	14	20	56	1	100
Afrika	28	32	16	24	1	100
Asien	19	26	21	33	1	100
Latinamerika	11	16	18	54	1	100
Nordamerika och Oceanien	25	22	20	27	5	100
Okänt eller statslös	33	33	17	5	12	100

Källa: Respektive lands statistikbyrå

.. Det saknas observationer eller antalet är färre än 20

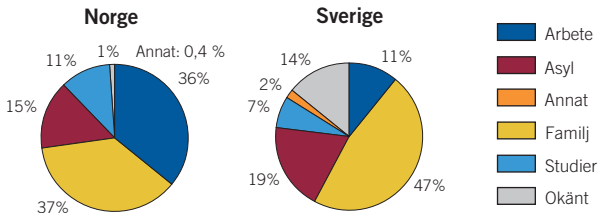
I Finland så är det vanligast bland de utrikes födda från Norden att ha en vistelsetid på 16 år eller mer. Bland de födda i EU är det vanligast med en vistelsetid 0–3 år. I Island har högst andel varit 4–7 år i landet, och den vistelsetiden är vanligast bland de från EU.

I Norge är det vanligast bland utrikes födda från EU och Afrika att ha vistats i landet 0–3 år. Bland de andra utrikes födda är det vanligast att ha vistats 16 år eller längre i landet.

I Sverige är det vanligast bland utrikes födda att ha vistats 16 år eller längre i landet, utom för personer födda i Afrika. Bland dem är det vanligast med en vistelsetid på 4–7 år.

Grund för bosättning

12. Grund för bosättning för personer med utomnordiskt medborgarskap som invandrat 2001–2011.

Källa: Respektive lands statistikbyrå

Personer som invandrat och erhållit uppehållstillstånd har fått uppge skäl till grund för bosättning. De uppgifterna kan visa på vilken typ av invandring som kommit till de nordiska länderna. Grund för bosättning registreras på olika sätt i de nordiska länderna, och för relativt många saknas uppgifter. Det gäller främst EU-medborgare som inte alltid uppger grund för bosättning vid flytt till ett annat land. I Sverige var anhöriginvandring allra vanligast, 47 procent uppgav familj som grund för bosättning. Norge är det land med störst andel arbetskraftsinvandring, men en stor andel har också invandrat av familjeskäl, 36 respektive 37 procent.

13. Grund för bosättning för personer med utomnordiskt medborgarskap som invandrat 2001–2011 efter medborgarskapsregion. Procent och totalt antal (tusental).

	Arbete	Familj	Asyl	Studier	Annat	Okänt
NORGE						
EU utom Norden	87	32	0	28	54	99
Övriga Europa	2	9	13	11	6	1
Afrika	1	12	39	11	7	..
Asien	5	37	44	40	21	..
Latinamerika	1	5	0	4	2	..
Nordamerika och Oceanien	3	4	0	5	10	..
Okänt eller statslös	0	1	3	0	0	..
Totalt antal, tusental	143,0	144,3	60,6	41,6	1,5	3,3
SVERIGE						
EU utom Norden	61	16	0	14	66	83
Övriga Europa	5	12	13	5	5	2
Afrika	2	14	27	10	4	2
Asien	24	46	53	65	20	9
Latinamerika	2	6	2	3	2	1
Nordamerika och Oceanien	6	4	0	3	3	1
Okänt eller statslös	0	2	6	0	1	1
Totalt antal, tusental	64,8	293,3	118,9	48,9	9,7	83,4

Källa: Respektive lands statistikbyrå

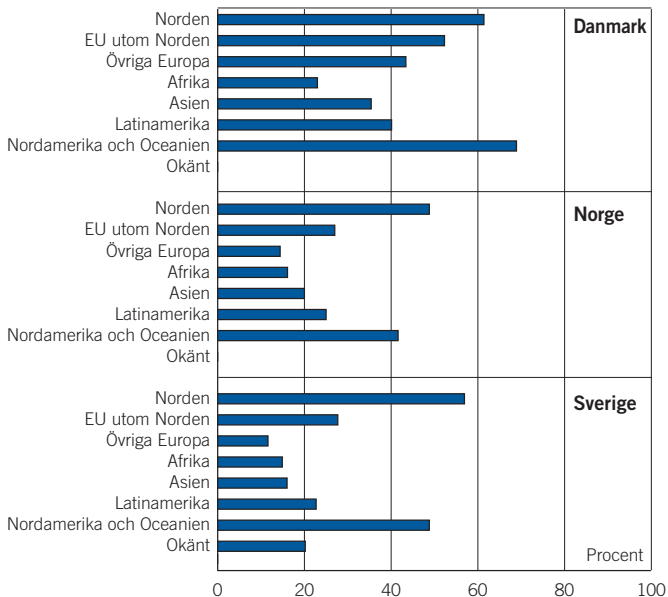
.. Det saknas observationer eller antalet är färre än 20

Människor från olika regioner tillhör i olika stor utsträckning olika grupper av grund för bosättning. Exempelvis kommer en stor del av arbetskraftsinvandringen från EU och Asien, och en stor del av familj- och asylinvandringen från Asien. Eftersom en stor del av de med andra skäl och okänt kommer från EU har även det inverkan på jämförbarheten mellan länderna.

Återutvandring

Av de personer som invandrade under perioden 2003–2007 var det en del som sedan utvandrade inom fem år. I alla födelselandsgrupper var det en högre andel som återutvandrade i Danmark jämfört med Norge och Sverige. I alla länder var det personer födda i Norden och Nordamerika och Oceanien som i högst utsträckning återutvandrade. Personer födda i Afrika, Asien och övriga Europa var de grupper som i minst utsträckning återutvandrade.

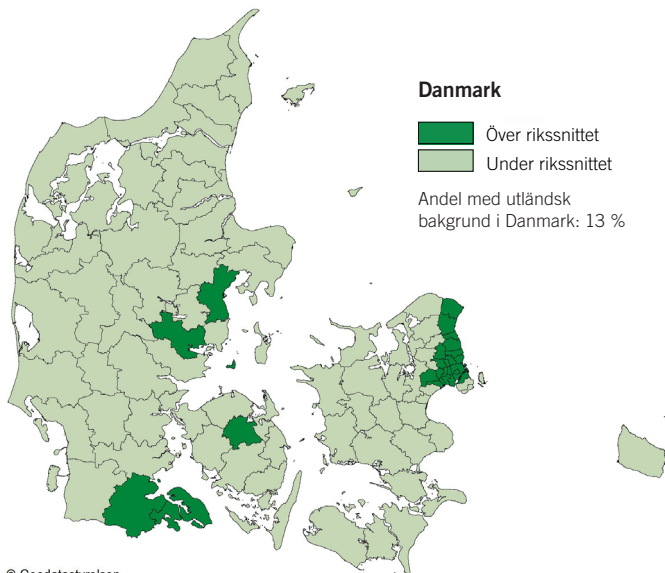
14. Andel av de som invandrat 2003–2007 som utvandrat inom fem år, efter födelstregion.

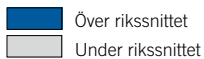
Källa: Respektive lands statistikbyrå

Kartor över kommuner med olika hög andel personer med utländsk bakgrund

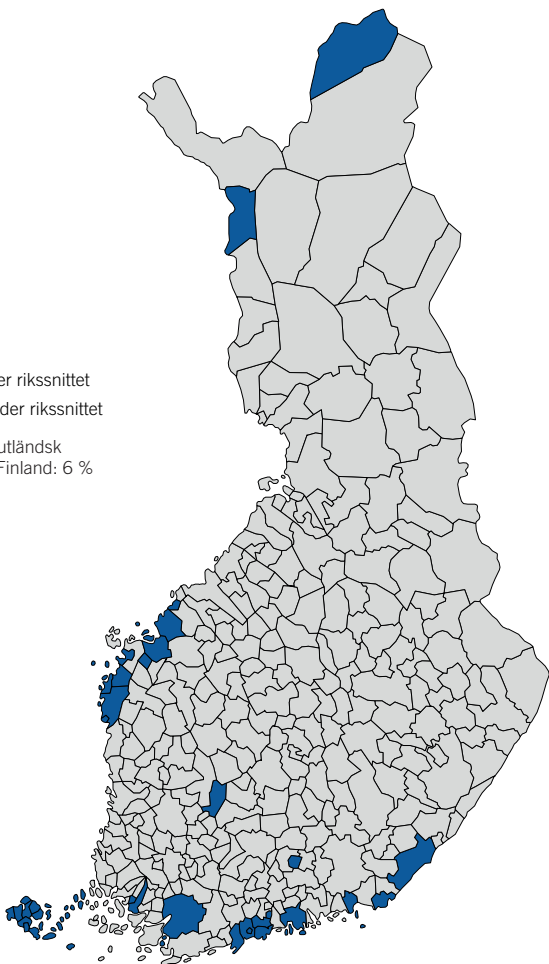
15. Utländsk bakgrund, kommuner som ligger över och under riksgenomsnittet för andel av befolkningen som har utländsk bakgrund, år 2012.

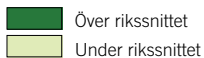
Finland

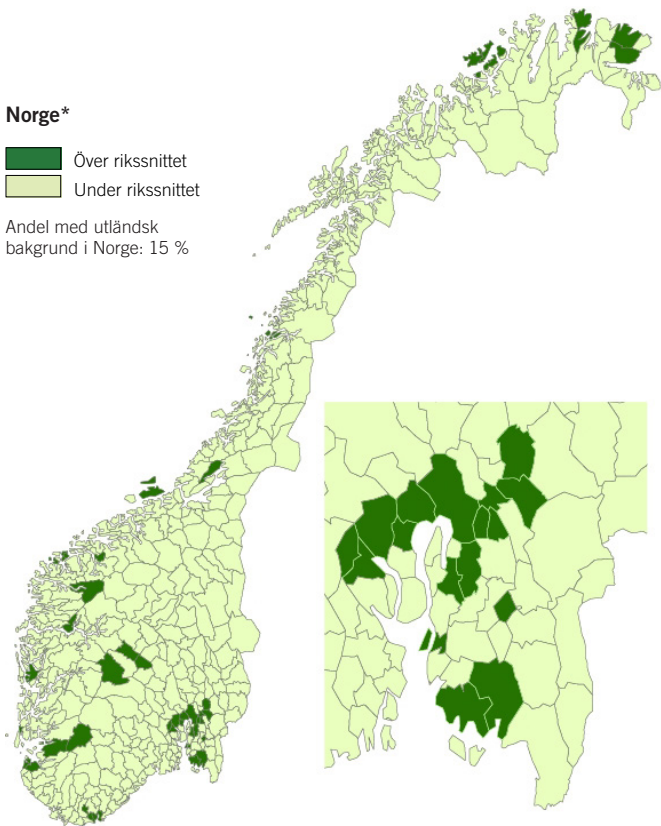
Andel med utländsk
bakgrund i Finland: 6 %

Norge*

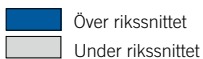

Andel med utländsk
bakgrund i Norge: 15 %

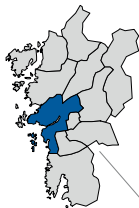
* I utländsk bakgrund ingår utrikes födda med två utrikes födda föräldrar och inrikes födda med två utrikes födda föräldrar

Sverige

Andel med utländsk
bakgrund i Sverige: 20 %

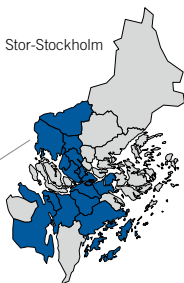
Stor-Göteborg

Stor-Malmö

Stor-Stockholm

Personer med utländsk bakgrund i de nordiska huvudstadsregionerna

16. Områden i huvudstadsregionen som har högst respektive lägst andel i befolkningen med utländsk bakgrund, år 2012. Procent.

	Köpenhamn	Helsingfors	Oslo*	Stockholm
Område med högst andel personer med utländsk bakgrund	Ishøj 21,5	Helsingfors – Östra 17,2	Søndre Nordstrand 47,7	Botkyrka 55,1
Område med lägst andel personer med utländsk bakgrund	Fredriks-sund 5,8	Öster-sundrom 4,0	Nordstrand 13,7	Vaxholm 12,3

Källa: Respektive lands statistikbyrå

* Uppgifterna från Oslo kommuns stadsdelar är från 2011. I utländsk bakgrund ingår utrikes födda med två utrikes födda föräldrar och inrikes födda med två utrikes födda föräldrar

Andelen med utländsk bakgrund varierar inom de olika huvudstadsregionerna. De nordiska huvudstäderna och deras delområden har också varierande storlek. Redovisas mindre delområden kan indelningen i sig bidra till större variation i andel med utländsk bakgrund. Köpenhamn är här indelat i 28 kommuner i region huvudstaden. Helsingfors är indelat i 22 stordistrikt och Grankulla stad. Huvudstadsregionen i Oslo består av stadsdelar i Oslo kommun. Stockholm är indelat i de 26 kommuner som ingår i Stockholms län. Redovisningen i tabellen ovan ger därför en uppskattning om befolkningens fördelning i varje stad, men är missvisande vid jämförelser mellan huvudstadsregionerna.

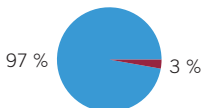
Färöarna, Grönland och Åland

17. Andel utrikes födda och inrikes födda, år 2012.

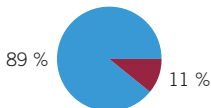
Färöarna

Folkmängd:
48 200

Grönland

Folkmängd:
56 400

Åland

Folkmängd:
28 500

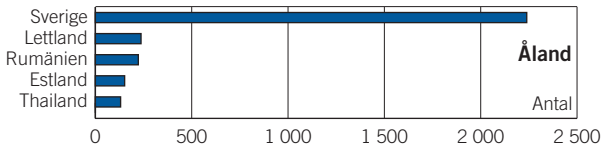
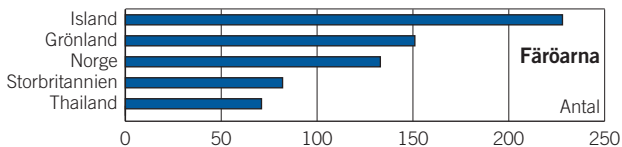

Källa: Respektive statistikbyrå

I Norden finns tre självstyrande öar, Färöarna, Grönland och Åland. På Färöarna är 3 procent av befolkningen utrikes född. Då räknas även de som är födda i Danmark men boende på Färöarna som inrikes födda. Av befolkningen på Grönland är 11 procent utrikes födda, och till de inrikes födda räknas enbart de som är födda på Grönland.

Andelen utrikes födda på Åland är 15 procent, av dem är de flesta födda i Sverige. De i befolkningen som är födda i Finland räknas i Ålands statistik som inrikes födda. I den övriga rapporten är Åland inkluderat i statistiken för Finland och Grönland ingår i statistiken för Danmark.

18. De fem vanligaste födelseländerna bland utrikes födda, år 2012.

Källa: Respektive statistikbyrå

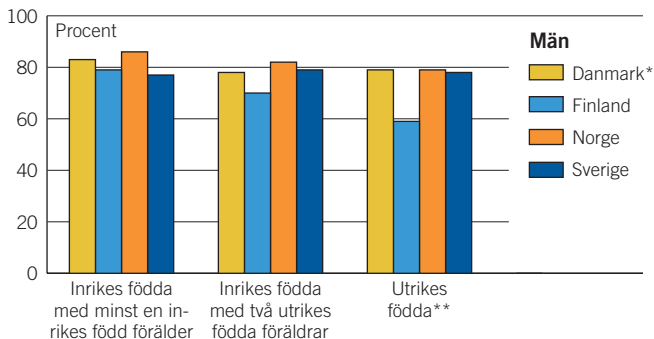
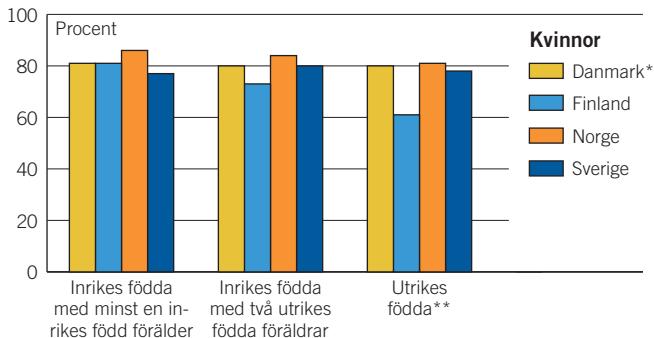
Observera att diagrammen har olika skalor

Grönland har endast uppgifter om medborgarskapsland och redovisas därför inte

Utbildning

Utbildning bland 16–19-åringar

19. Andel 16–19-åringar registrerade i gymnasieutbildning eller eftergymnasial utbildning höstterminen 2012.

Källa: Respektive lands statistikbyrå

* I Danmark ingår grundskolans högstadium (årskurs 7–10, 10 år frivilligt)

** Utrikes födda med minst två års vistelse i landet

I de fyra nordiska länderna som vi har uppgifter om är det totalt ungefär åtta av tio 16–19-åringar som studerar antingen i gymnasieskolan eller någon eftergymnasial utbildning. Andelen är högst i Norge och lägst i Sverige, 85 respektive 77 procent. Bland utrikes födda är andelen studerande lägre än bland inrikes födda. Det finns vissa skillnader mellan länderna. I Finland är andelen utrikes födda som studerar i gymnasium eller högskola lägre än i de övriga tre länderna.

I Danmark, Norge och Sverige finns inga större skillnader mellan födelseregionerna för de utrikes födda i andelen som studerar i gymnasium eller högskola. I dessa tre länder har alla grupper minst 70 procent som studerar. I Finland är andelen studerande lägre. Skillnaderna mellan födelseregionerna är också större i Finland än i övriga länder.

20. Andel 16–19-åringar registrerade i gymnasieutbildning eller eftergymnasial utbildning höstterminen 2012 efter födelseregion respektive bakgrundsregion. Procent.

	Danmark**	Finland	Norge	Sverige
Utrikes födda*	79	60	80	78
Norden	77	71	78	75
EU utom Norden	78	64	81	75
Övriga Europa	80	68	81	77
Afrika	78	38	77	77
Asien	81	55	81	80
Latinamerika	81	64	83	78
Nordamerika och Oceanien	77	63	73	75
Okänt eller statslös	..	79	..	76

	Danmark**	Finland	Norge	Sverige
Inrikes födda med två utrikes födda föräldrar	79	72	83	80
Norden	77	72	84	71
EU utom Norden	82	81	83	78
Övriga Europa	82	80	86	81
Afrika	76	54	78	80
Asien	79	73	83	81
Latinamerika	79	69	79	78
Nordamerika och Oceanien	77	50	75	78
Okänt eller statslös	..	82

Källa: Respektive lands statistikbyrå

* Utrikes födda med minst två års vistelse i landet

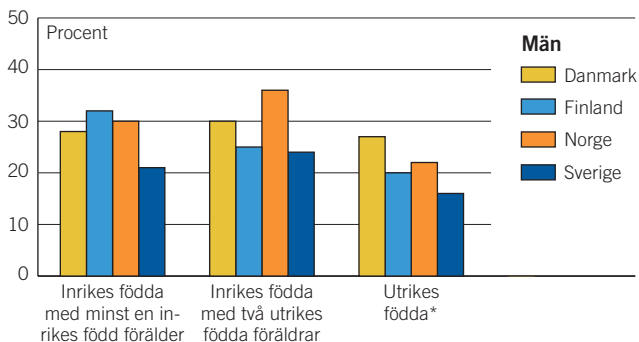
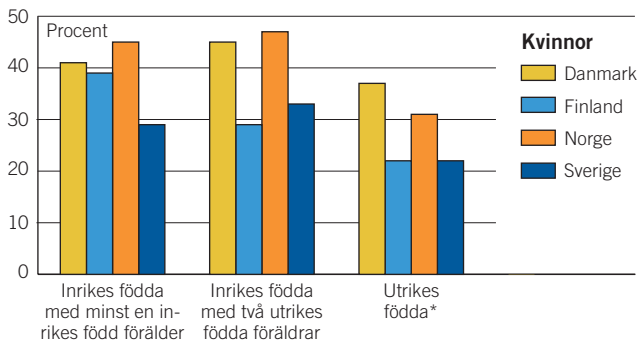
** I Danmark ingår grundskolans högstadium (årskurs 7–10, 10 år frivilligt)

.. Det saknas observationer eller antalet är färre än 20

Utbildning bland 20–24-åringar

Av hela befolkningen 20–24 år är det drygt en tredjedel som studerar i någon eftergymnasial utbildning i Danmark, Finland och Norge. I Sverige är andelen lägre, 24 procent. I alla fyra länder, och för båda könen, är andelen studerande lägre bland utrikes än bland inrikes födda. I Danmark, Norge och Sverige är det i gruppen inrikes födda med två utrikes födda föräldrar som högst andel studerar på eftergymnasial nivå i åldern 20–24 år. Danmark har högst andel utrikes födda som studerar. I alla grupper är andelen studerande högre bland kvinnor än bland män.

21. Andel 20–24-åringar registrerade i eftergymnasial utbildning höstterminen 2012.

Källa: Respektive lands statistikbyrå

*Utrikes födda med minst två års vistelse i landet

22. Andel 20–24-åringar registrerade i eftergymnasial utbildning höstterminen 2012 efter födelseregion respektive bakgrundsregion. Procent.

	Danmark	Finland	Norge	Sverige
Utrikes födda*	32	21	26	19
Norden	44	24	28	29
EU utom Norden	36	18	27	17
Övriga Europa	35	22	34	25
Afrika	23	12	19	10
Asien	28	23	24	18
Latinamerika	26	21	24	18
Nordamerika och Oceanien	32	24	43	17
Okänt/statslös	..	24
Inrikesfödda med två utrikes födda föräldrar	37	26	41	28
Norden	38	22	37	20
EU utom Norden	42	38	48	31
Övriga Europa	29	28	30	29
Afrika	36	16	36	28
Asien	38	26	44	33
Latinamerika	39	..	22	19
Nordamerika och Oceanien	32	9	49	26
Okänt/statslös	..	43

Källa: Respektive lands statistikbyrå

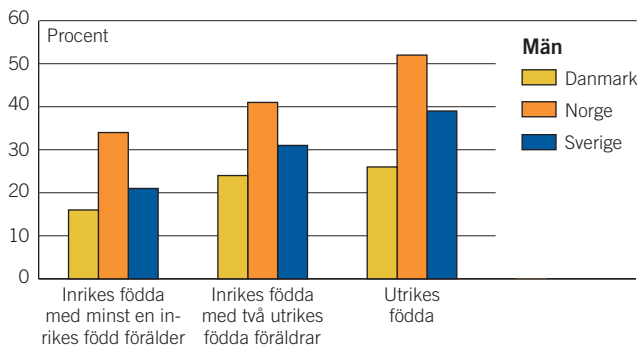
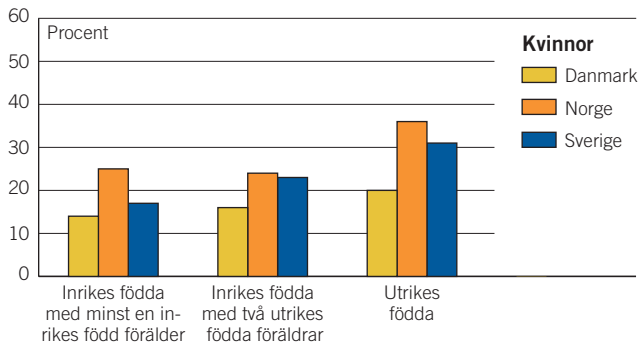
*Utrikes födda med minst två års vistelse i landet

.. Det saknas observationer eller antalet är färre än 20

Personer födda i olika regioner studerar i olika stor utsträckning. Andelen studerande i eftergymnasial utbildning är i samtliga länder lägst för personer födda i Afrika. Födda i Norden har i alla länder en hög andel studerande.

Gymnasieutbildning som inte avslutas

23. Andel som påbörjat en gymnasieutbildning höstterminen 2007 men som efter fem år inte avslutat utbildningen.

Källa: Respektive lands statistikbyrå

Det är vanligare att utrikes födda inte har slutfört gymnasieutbildningen inom fem år jämfört med inrikes födda. Dessa skillnader finns i alla länder, men är större i Norge och Sverige än i Danmark.

I Norge är andelen utrikes födda som inte slutfört gymnasieutbildningen inom fem år högst och i Danmark är den lägst.

Det finns också tydliga skillnader mellan könen. Andelen som inte avslutat gymnasieutbildningen inom fem år är lägre bland kvinnor än bland män i alla länder och grupper.

Bland utrikes födda i Danmark varierar andelen som inte avslutat gymnasieutbildningen inom fem år mellan 16 och 30 procent beroende på födelseregion. I Sverige och Norge är variationen ännu större. Andelen som inte avslutat utbildningen är generellt lägre bland personer födda i Europa än bland personer födda i Afrika och Asien. Bland inrikes födda med två utrikes födda föräldrar är detta mönster inte lika tydligt. Men även bland dessa finns skillnader mellan bakgrundsregionerna, särskilt i Norge.

24. Andel som påbörjat en gymnasieutbildning höstterminen 2007 men som efter fem år inte fullföljt utbildningen efter födelse-region/bakgrundsregion. Procent.

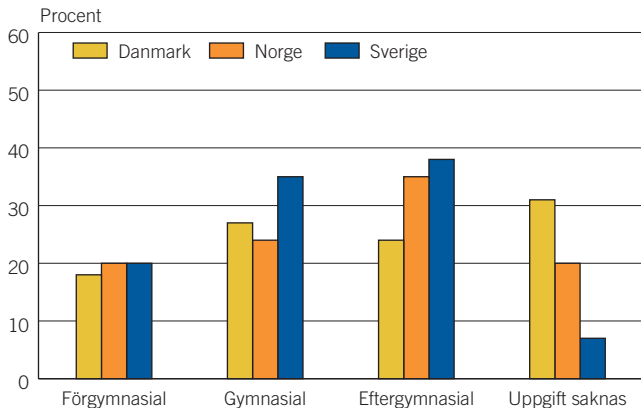
	Danmark	Norge	Sverige
Utrikes födda	23	44	35
Norden	23	43	26
EU utom Norden	16	32	31
Övriga Europa	19	41	29
Afrika	30	55	51
Asien	26	46	39
Latinamerika	23	50	37
Nordamerika och Oceanien	19	26	..
Inrikes födda med två utrikes födda föräldrar	20	33	27
Norden	18	26	29
EU utom Norden	15	21	24
Övriga Europa	18	41	28
Afrika	22	38	32
Asien	21	30	25
Latinamerika	26	56	36
Nordamerika och Oceanien	20

Källa: Respektive lands statistikbyrå

.. Det saknas observationer eller antalet är färre än 20

Utbildningsnivå

25. Utbildningsnivå bland utrikes födda 25–64-åringar 2012.

Källa: Respektive lands statistikbyrå

Personer med både inhemska och utländska utbildningar är inkluderade

För utrikes födda saknas ofta uppgift om utbildningsnivå. I Danmark gäller det 31 procent, i Norge 20 procent och i Sverige 7 procent.

Eftergymnasial utbildning är den vanligaste utbildningsnivån för utrikes födda i Norge och Sverige. I Danmark är uppgift saknas den största gruppen.

26. Utbildningsnivå bland utrikes födda 25–64 år efter födelseregion år 2012. Procent och totalt antal.

	För- gymnasial	Gymnasial	Efter- gymnasial	Uppgift saknas	Antal
DANMARK					
Utrikes födda	18	27	24	31	373 200
Norden	12	27	36	25	39 600
EU utom Norden	7	22	23	48	101 000
Övriga Europa	18	37	24	21	38 000
Afrika	23	32	20	25	27 600
Asien	28	28	20	25	145 700
Latinamerika	12	29	29	30	9 600
Nordamerika och Oceanien	7	24	35	34	11 700
NORGE					
Utrikes födda	20	24	35	20	473 100
Norden	12	29	44	15	58 500
EU utom Norden	10	27	35	29	157 400
Övriga Europa	21	30	39	10	40 200
Afrika	35	19	24	22	47 300
Asien	32	20	31	17	136 200
Latinamerika	21	26	39	14	18 000
Nordamerika och Oceanien	10	22	59	10	15 500

	För- gymnasial	Gymnasial	Efter- gymnasial	Uppgift saknas	Antal
SVERIGE					
Utrikes födda	20	35	38	7	997 400
Norden	19	43	33	5	141 700
EU utom Norden	9	32	47	12	184 200
Övriga Europa	19	45	34	3	138 800
Afrika	29	34	30	7	92 600
Asien	26	30	38	6	362 300
Latinamerika	15	41	42	3	60 200
Nordamerika och Oceanien	4	18	68	10	17 100

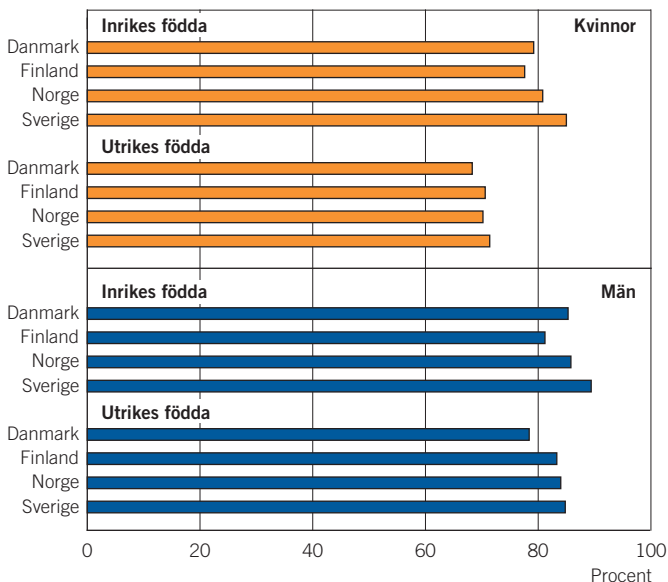
Källa: Respektive lands statistikbyrå

Personer med både inhemska och utländska utbildningar är inkluderade

Arbetsmarknad

Arbetskraften

27. Andel av befolkningen som ingår i arbetskraften, 20–64 år, 2012.

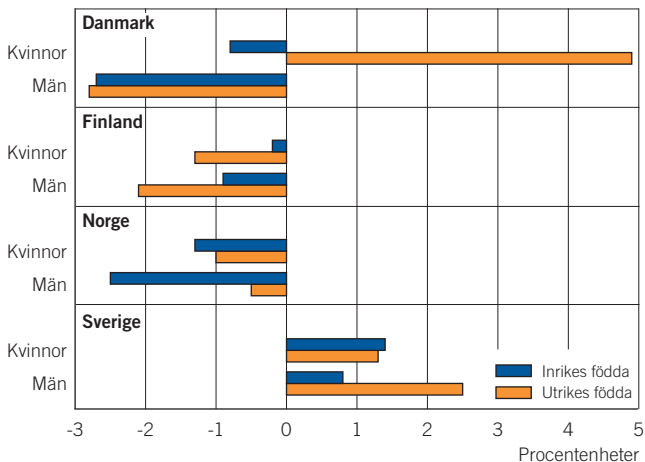

Källa: Respektive lands arbetskraftsundersökning

Arbetskraften består av sysselsatta och arbetslösa, dvs. personer som står till arbetsmarknadens förfogande. Det är en lägre andel utrikes födda än inrikes födda som ingår i arbetskraften i de nordiska länderna. Ett undantag är Finland, där

en högre andel utrikes födda män ingår i arbetskraften än inrikes födda män. Skillnaden mellan inrikes och utrikes födda är större bland kvinnor än bland män. Störst skillnad mellan inrikes och utrikes födda finns bland kvinnor i Sverige, och minst skillnad finns bland män i Norge och Finland.

28. I arbetskraften. Förändring mellan år 2008 och 2012.

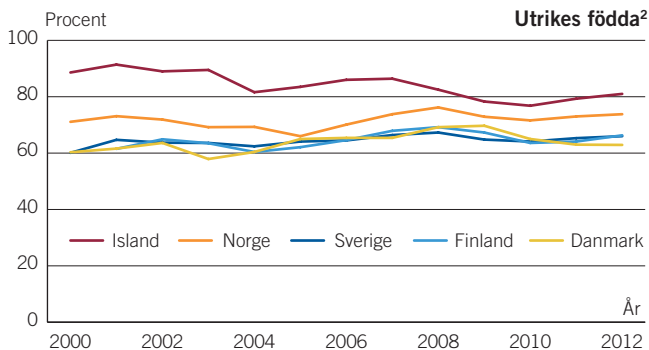
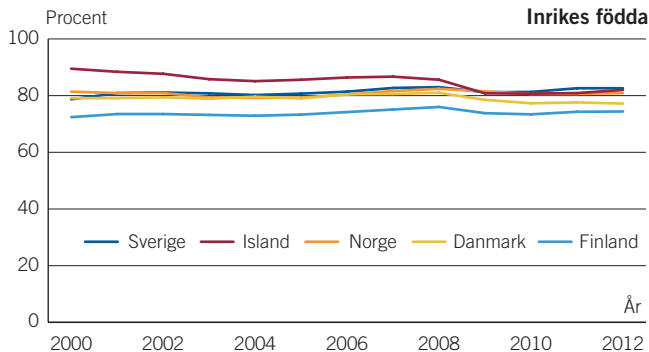

Källa: OECD

Andelen av befolkningen som ingår i arbetskraften minskade mellan år 2008 och 2012 i Danmark, Finland och Norge. Minskningen gäller både inrikes och utrikes födda, med undantag för utrikes födda kvinnor i Danmark. I Sverige var det däremot en större andel av befolkningen som ingick i arbetskraften år 2012 jämfört med 2008.

Sysselsatta

29. Andel av befolkningen som är sysselsatt, 20–64 år, 2000–2012.¹

Källa: Eurostat

1 Tidsseriebrott i den svenska arbetskraftsundersökningen år 2005.

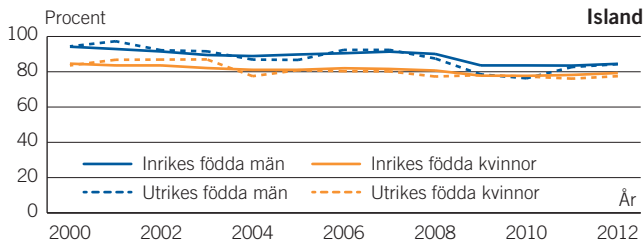
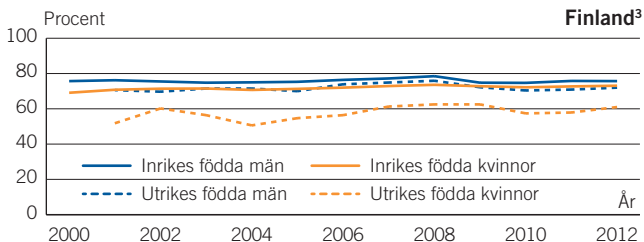
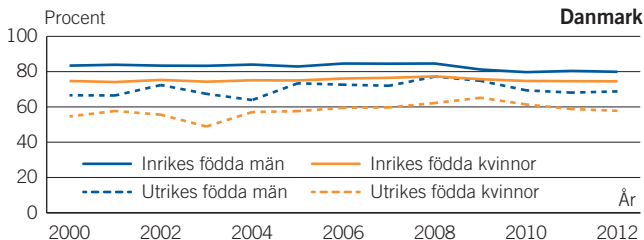
2 Uppgifter för utrikes födda i Finland år 2000 redovisas ej pga. bristande kvalitet.

Sysselsatta består av anställda samt företagare och medhjälpare hushållsmedlemmar. Antalet sysselsatta i procent av befolkningen, sysselsättningsgraden, är generellt högre för inrikes födda än för utrikes födda. Under 2000-talet har sysselsättningsgraden för inrikes födda i Danmark, Norge och Sverige varit omkring 80 procent. Sysselsättningsgraden bland inrikes födda i Finland har varit lägre än i övriga nordiska länder. Island har haft den högsta sysselsättningsgraden bland inrikes födda, men har sedan sysselsättningen sjönk år 2009 haft en sysselsättningsgrad i nivå med övriga nordiska länder.

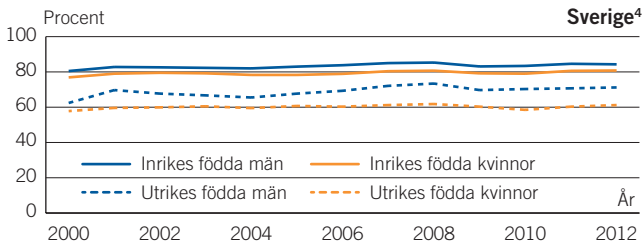
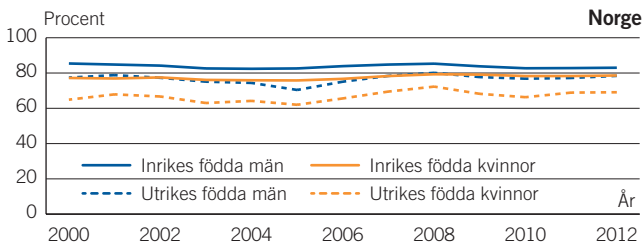
Sysselsättningsgraden för utrikes födda har under 2000-talet varit lägre än för inrikes födda. Under denna period har sysselsättningsgraden ökat för utrikes födda och skillnaderna mellan inrikes och utrikes födda har minskat något.

Island är det enda land där utrikes födda under vissa år haft en högre sysselsättningsgrad än inrikes födda. Det är också det enda landet där utrikes födda hade en lägre sysselsättningsgrad år 2012 jämfört med år 2000.

30. Andel av befolkningen som är sysselsatt, 20–64 år, 2000–2012.

3 Uppgifter för utrikes födda i Finland år 2000 redovisas ej pga. bristande kvalitet.

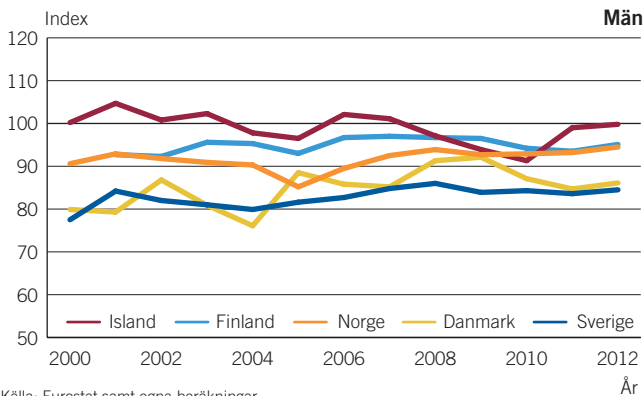
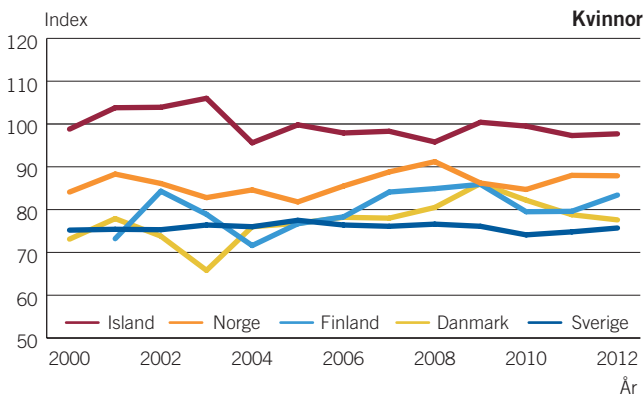

Källa: Eurostat

Sysselsättningsgraden är högre för män än för kvinnor i alla de nordiska länderna. Skillnaden i sysselsättningsgrad mellan män och kvinnor är större bland utrikes födda än bland inrikes födda. Utrikes födda män har omkring 10 procentenheter högre sysselsättningsgrad än utrikes födda kvinnor. För inrikes födda är skillnaden mellan män och kvinnor omkring 5 procentenheter.

4 Tidsseriebrott i den svenska arbetskraftsundersökningen år 2005.

31. Sysselsättningsindex, 20–64 år, 2000–2012.^{5 6}

Källa: Eurostat samt egna beräkningar

5 Tidsseriebrott i den svenska arbetskraftsundersökningen år 2005.

6 Uppgifter för utrikes födda i Finland år 2000 redovisas ej pga. bristande kvalitet.

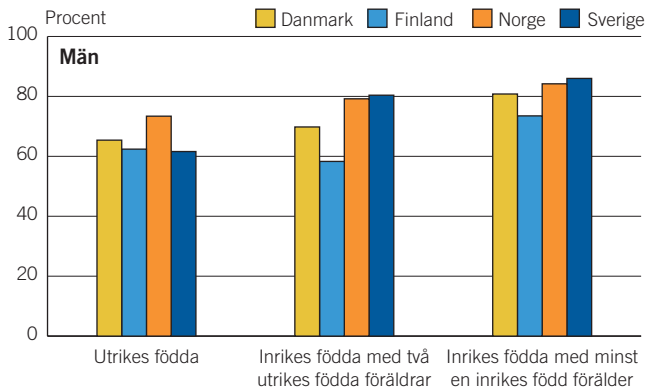
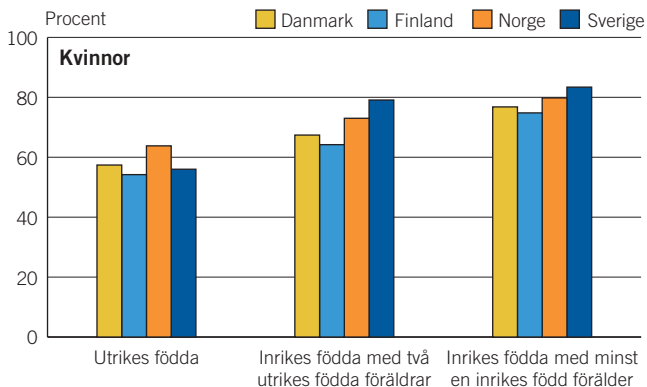
Sysselsättningsindex är ett mått på hur mycket sysselsättningsgraden skiljer sig åt mellan inrikes och utrikes födda. Indexvärdet 100 betyder att sysselsättningsgraden är lika hög bland inrikes och utrikes födda. Indexvärden lägre än 100 innebär att sysselsättningen är lägre för utrikes födda än för inrikes födda. Värden över 100 betyder högre sysselsättning för utrikes födda än för inrikes födda. Skillnaden mellan 100 och indexvärdet kallas för sysselsättningsgap.

Island är det enda nordiska land där sysselsättningen varit ungefär lika hög bland inrikes och utrikes födda under 2000-talet. Övriga länder har ett index under 100. Sysselsättningsgapet är större i Danmark och Sverige än i de övriga länderna.

Sysselsättningsgapet mellan inrikes och utrikes födda har varierat mellan åren, men år 2012 hade samtliga länder utom Island ett mindre sysselsättningsgap än år 2000. Det handlar dock i många fall om små förändringar.

Sysselsättning efter bakgrund

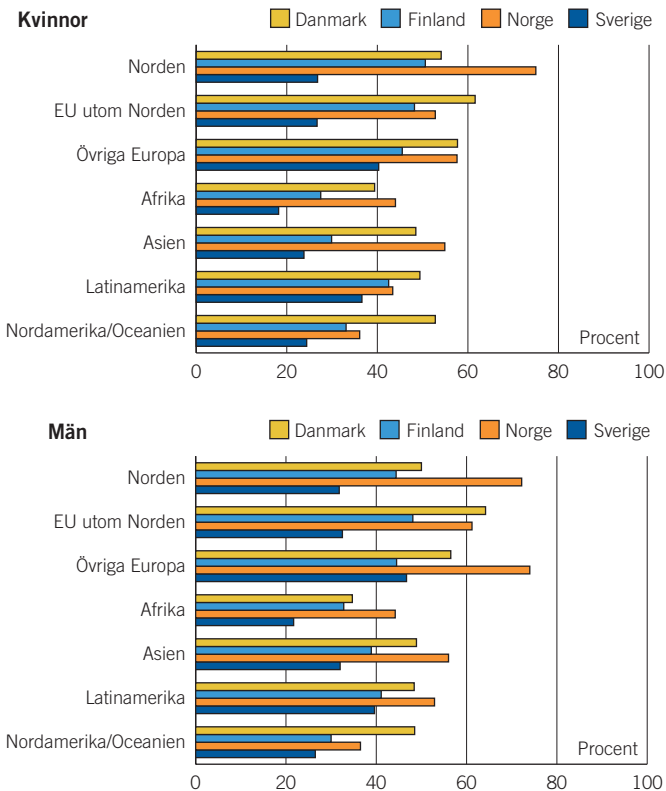
32. Sysselsatta, 25–64 år, 2011.

Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

Sysselsättning och födelseregion

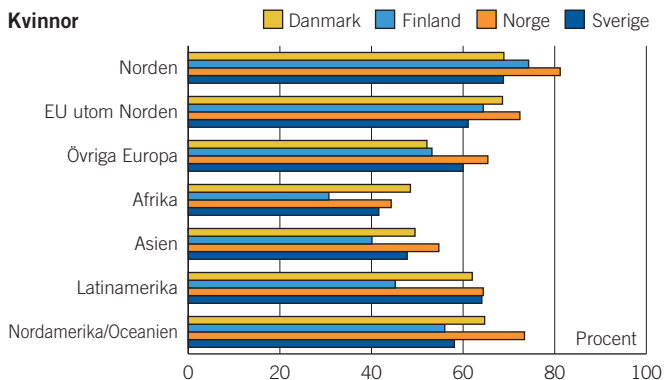
33. Sysselsatta utrikes födda 18–24 år, efter födelseregion, 2011.

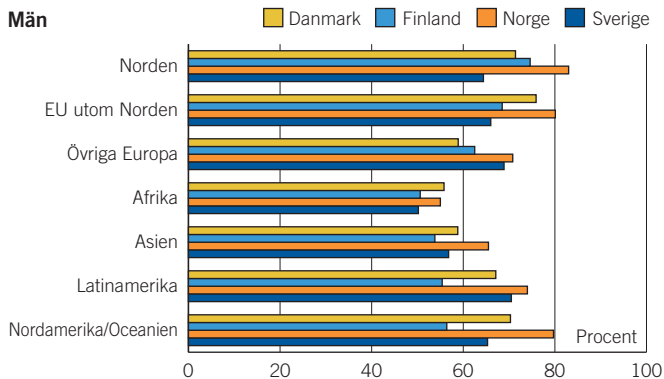
Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

34. Sysselsatta utrikes födda 25–64 år, efter födelserregion, 2011.

Kvinnor

Män

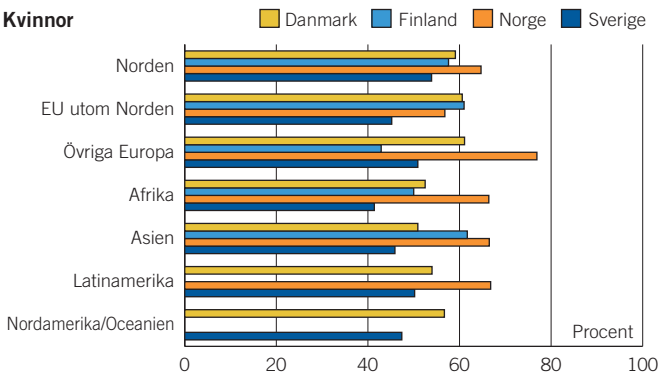
Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

Sysselsättningsgraden skiljer sig åt mellan utrikes födda från olika regioner. De som är födda i ett annat nordiskt land eller inom EU har i allmänhet en förhållandevis hög sysselsättningsgrad. Lägst sysselsättningsgrad har de som är födda i Afrika, följt av personer födda i Asien.

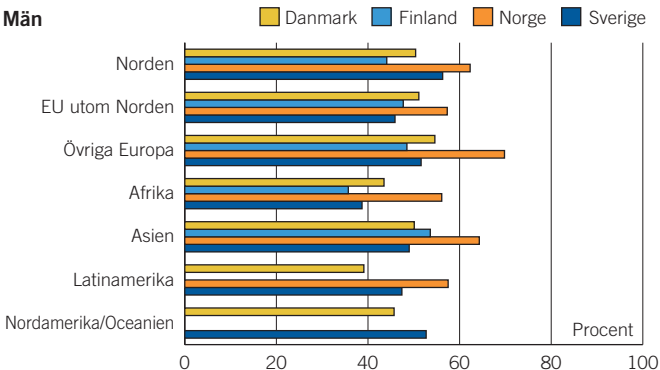
Sysselsättning och bakgrundsregion

35. Sysselsatta inrikes födda med två utrikes födda föräldrar, 18–24 år, efter bakgrundsregion, 2011.⁷

Kvinnor

Män

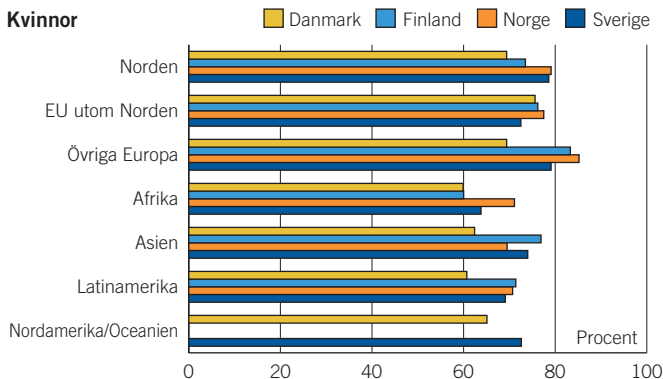

Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

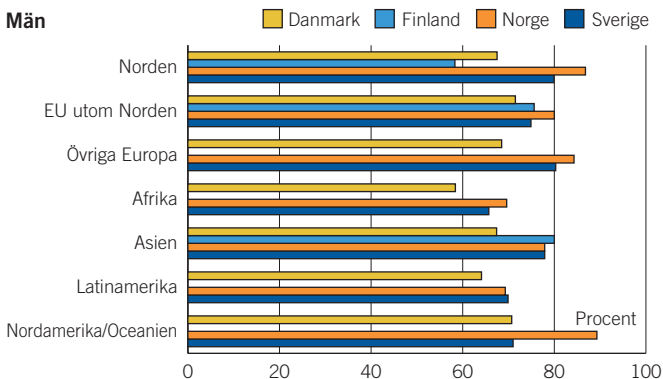
7 Grupper med färre än 20 observationer redovisas ej.

36. Sysselsatta inrikes födda med två utrikes födda föräldrar, 25–39 år, efter bakgrundsregion, 2011.⁸

Kvinnor

Män

Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

⁸ Grupper med färre än 20 observationer redovisas ej.

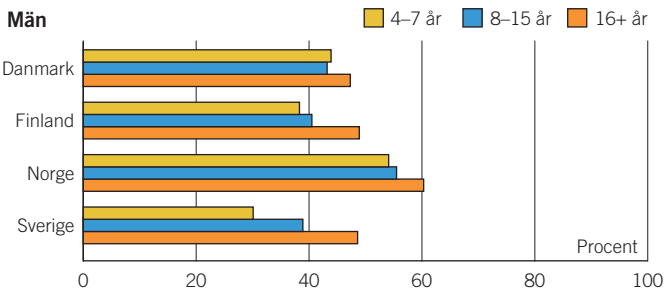
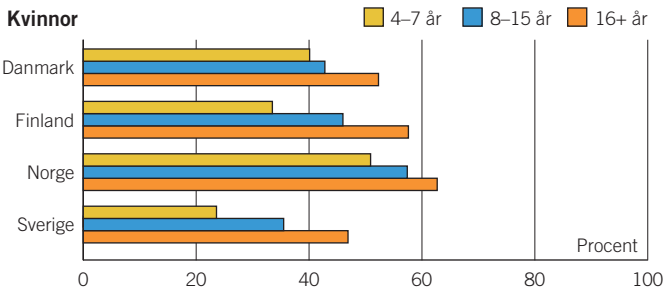
Sysselsättningsgraden är lägre bland inrikes födda med två utrikes födda föräldrar, än bland inrikes födda med minst en inrikes född förälder. Det finns inget tydligt mönster i sysselsättningsnivå beroende på vilket land föräldrarna kommer ifrån, utan de nordiska länderna har olika hög sysselsättning för personer med olika bakgrund.

I Danmark är sysselsättningen i den yngre åldersgruppen, 18–24 år, högst bland personer som har sin bakgrund i Övriga Europa, och i den äldre gruppen, 25–39 år, bland personer med bakgrund i EU. I Finland är sysselsättningen högst bland personer som har sin bakgrund i Asien, utom i gruppen kvinnor 25–39 år där personer från Övriga Europa har högst sysselsättning. I Norge är sysselsättningen högst bland personer med bakgrund i Övriga Europa, med undantag för gruppen män 25–39 år där personer från Nordamerika och Oceanien har högst sysselsättning. I Sverige är sysselsättningen i den yngre åldersgruppen högst bland personer som har sin bakgrund i Norden, och i den äldre gruppen bland de som har sin bakgrund i Övriga Europa.

Personer som har sin bakgrund i Afrika finns med bland de som har den lägsta sysselsättningsgraden i samtliga länder.

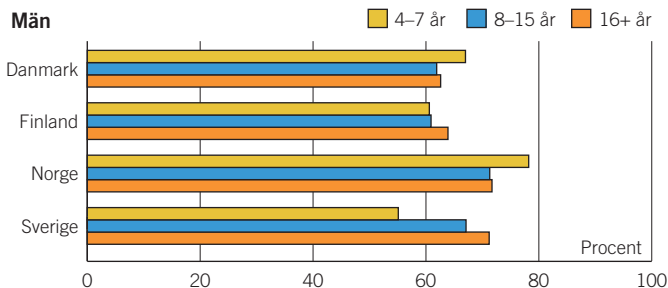
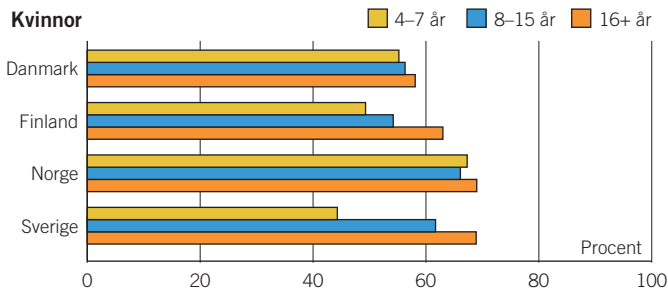
Sysselsättning och vistelsetid

37. Sysselsatta utrikes födda 18–24 år, efter vistelsetid, 2011.

Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik
Utrikes födda med minst fyra års vistelse i landet

38. Sysselsatta utrikes födda 25–64 år, efter vistelsetid, 2011.

Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

Utrikes födda med minst fyra års vistelse i landet

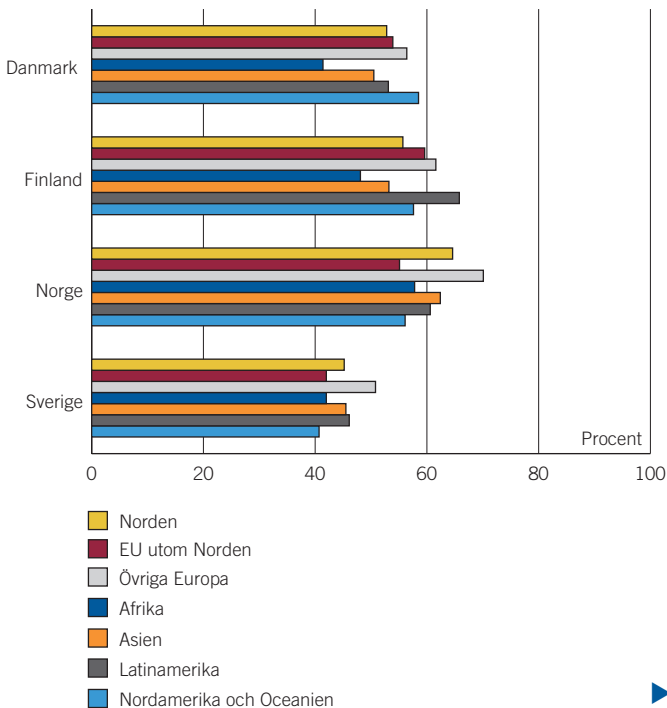
Olika regler kring folkbokföring i olika länder gör att jämförbarheten mellan länder är bristfällig för personer med kortast vistelsetid. De redovisas därför inte i diagram och tabeller. Sysselsättningsgraden skiljer sig åt mellan personer med olika lång vistelsetid i landet. Mönstret ser också olika ut i de nordiska länderna. I Finland, Norge och Sverige är sysselsättningen högre bland personer som varit en längre

tid i landet. Det gäller både för de som är 18–24 år och de som är 25–64 år. I Norge avviker män 25–64 år från det mönstret, där har de med vistelsetid 8 år eller längre lägre sysselsättningsgrad än de som varit kortare tid i landet.

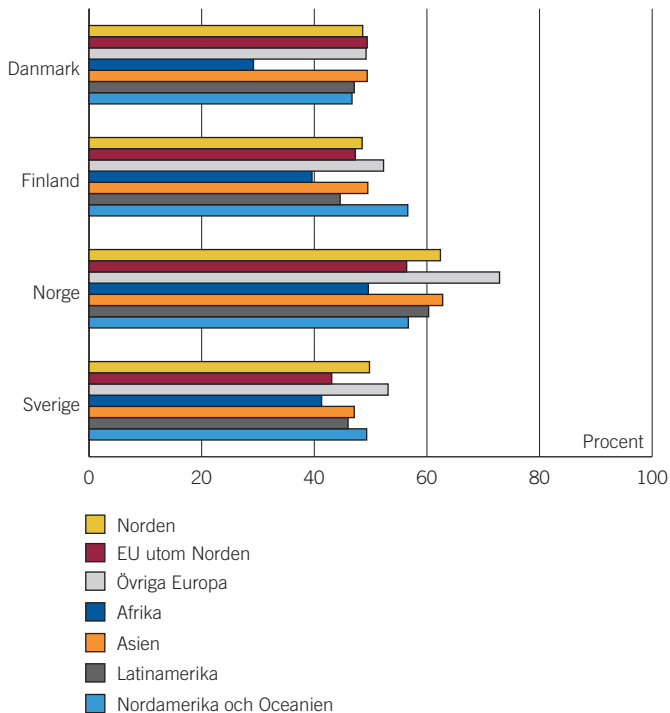
Män har generellt en högre sysselsättningsgrad än kvinnor. I den äldre gruppen, 25–64 år, gäller det samtliga nordiska länder, oavsett tid i landet. Däremot bland de yngre, 18–24 år, finns grupper där kvinnor har högre sysselsättningsgrad. I Finland och Danmark har män 18–24 år högre sysselsättning bland de med kortare tid i landet, medan kvinnor har högre sysselsättning bland personer med lång vistelsetid.

39. Sysselsatta utrikes födda 18–24 åringar som varit i landet 16 år eller mer, efter födeleregion, 2011.

Kvinnor

► Män

Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

40. Sysselsatta utrikes födda 18–24 år, efter vistelsetid och födelseregion, 2011. Procent.

Kvinnor	Danmark	Finland	Norge	Sverige
4–7 år	40,1	33,5	50,9	23,6
Norden	40,0	40,6	64,2	31,4
EU utom Norden	48,7	37,6	56,6	27,2
Övriga Europa	41,6	39,9	55,4	31,7
Afrika	25,0	26,9	42,7	23,0
Asien	36,6	28,5	49,4	19,5
Latinamerika	20,9	17,2	48,7	29,4
Nordamerika och Oceanien	11,8	27,3	36,7	10,8
8–15 år	42,8	46,0	57,4	35,5
Norden	49,0	47,5	62,7	35,5
EU utom Norden	47,9	44,1	57,9	30,1
Övriga Europa	49,4	52,2	62,0	43,2
Afrika	37,8	38,8	49,0	35,8
Asien	41,2	39,8	58,1	33,4
Latinamerika	41,4	51,2	55,1	41,1
Nordamerika och Oceanien	41,5	40,0	45,9	32,5
16+ år	52,3	57,6	62,7	46,9
Norden	52,8	55,7	64,6	45,2
EU utom Norden	53,9	59,6	55,1	42,0
Övriga Europa	56,4	61,6	70,1	50,8
Afrika	41,4	48,1	57,8	42,0
Asien	50,5	53,2	62,4	45,5
Latinamerika	53,1	65,8	60,6	46,1
Nordamerika och Oceanien	58,5	57,6	56,1	40,7

Män	Danmark	Finland	Norge	Sverige
4-7 år	43,9	38,3	54,1	30,1
Norden	30,0	29,1	67,7	29,9
EU utom Norden	52,2	42,7	60,2	30,4
Övriga Europa	46,8	36,3	75,1	36,0
Afrika	30,4	40,1	41,2	22,9
Asien	44,0	38,8	56,9	30,9
Latinamerika	25,0	35,5	53,0	31,5
Nordamerika och Oceanien	14,7	17,9	50,0	15,8
8-15 år	43,2	40,5	55,5	38,9
Norden	41,8	39,0	57,7	34,7
EU utom Norden	40,3	43,2	52,1	31,7
Övriga Europa	43,5	40,8	74,3	45,2
Afrika	30,7	37,5	43,7	32,7
Asien	46,8	40,9	60,2	39,8
Latinamerika	41,5	33,3	48,7	38,7
Nordamerika och Oceanien	38,0	32,7	41,5	28,0
16+ år	47,3	48,9	60,3	48,6
Norden	48,6	48,5	62,4	49,8
EU utom Norden	49,4	47,3	56,4	43,1
Övriga Europa	49,2	52,3	72,9	53,1
Afrika	29,2	39,6	49,6	41,3
Asien	49,4	49,5	62,8	47,1
Latinamerika	47,1	44,6	60,3	46,0
Nordamerika och Oceanien	46,7	56,6	56,7	49,3

Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik
 Utrikes födda med minst fyra års vistelse i landet

41. Sysselsatta utrikes födda 25–64 år, efter vistelsetid och födelseregion, 2011. Procent.

Kvinnor	Danmark	Finland	Norge	Sverige
4–7 år	55,2	49,3	67,3	44,3
Norden	58,6	62,5	84,1	50,5
EU utom Norden	65,2	62,7	79,2	60,8
Övriga Europa	51,2	49,5	68,7	49,3
Afrika	45,7	34,3	47,0	33,4
Asien	45,2	39,9	59,4	34,4
Latinamerika	51,6	41,1	67,4	53,0
Nordamerika och Oceanien	46,4	47,8	69,5	48,0
8–15 år	56,3	54,2	66,1	61,7
Norden	73,5	66,7	84,4	72,6
EU utom Norden	70,4	65,3	81,1	72,7
Övriga Europa	57,6	57,4	69,9	67,2
Afrika	45,1	30,7	47,7	55,0
Asien	47,6	45,1	58,8	53,8
Latinamerika	65,5	56,5	69,1	69,1
Nordamerika och Oceanien	56,9	52,2	67,1	64,8
16+ år	58,1	63,0	69,0	68,9
Norden	72,1	71,9	80,0	72,5
EU utom Norden	69,9	69,6	75,2	70,1
Övriga Europa	49,2	62,8	66,7	65,5
Afrika	49,8	36,1	59,6	66,8
Asien	51,4	56,4	61,0	66,0
Latinamerika	67,6	61,2	68,9	72,7
Nordamerika och Oceanien	75,6	61,2	78,8	78,3

Män	Danmark	Finland	Norge	Sverige
4-7 år	67,0	60,6	78,2	55,1
Norden	61,4	65,5	82,6	39,2
EU utom Norden	73,4	64,6	81,6	67,9
Övriga Europa	65,3	62,0	73,9	65,0
Afrika	57,7	57,0	66,9	50,2
Asien	60,2	56,8	71,5	48,2
Latinamerika	60,1	59,0	80,2	63,8
Nordamerika och Oceanien	52,9	54,2	80,5	60,4
8-15 år	61,9	60,9	71,3	67,1
Norden	75,2	72,7	83,8	59,6
EU utom Norden	74,9	68,5	86,9	77,1
Övriga Europa	57,1	63,6	72,0	71,3
Afrika	54,0	49,5	57,8	61,6
Asien	55,3	52,3	64,1	63,5
Latinamerika	64,6	61,6	77,0	72,7
Nordamerika och Oceanien	66,8	58,9	77,9	74,0
16+ år	62,6	63,9	71,7	71,2
Norden	74,8	73,6	82,2	72,6
EU utom Norden	73,7	69,4	79,5	73,4
Övriga Europa	55,8	65,4	68,0	71,7
Afrika	53,4	48,9	56,9	66,2
Asien	57,7	58,5	66,6	68,9
Latinamerika	67,8	62,1	73,2	75,3
Nordamerika och Oceanien	74,5	56,3	81,6	79,2

Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik
 Utrikes födda med minst fyra års vistelse i landet

Sysselsättning och grund för bosättning

42. Sysselsatta utrikes födda, 25–64 år, efter vistelsetid och grund för bosättning, 2011. Procent.

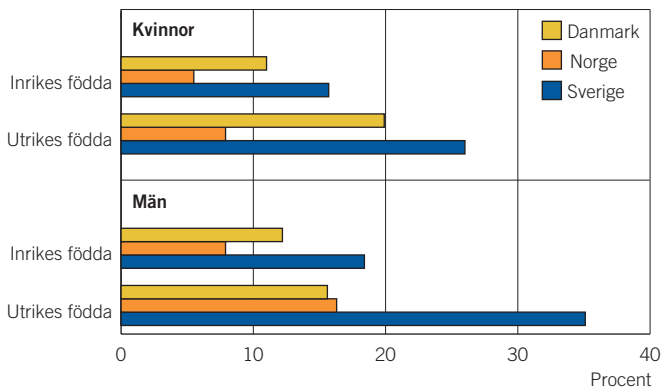
Sverige	0–3 år		4–7 år		8–15 år		16+ år		Totalt	
	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.	Män
Utrikes födda totalt	25,4	40,9	44,3	55,1	61,7	67,1	68,9	71,2	56,0	61,6
Grund för bosättning										
Arbete	64,6	69,2	72,1	75,1	79,6	82,9	73,2	83,1	69,7	73,0
Familj	20,6	40,6	44,3	63,5	61,2	71,4	69,7	73,0	49,4	62,3
Asyl	10,0	20,0	31,0	46,3	55,1	62,0	66,8	70,6	52,7	59,2
Studier	18,3	23,1	39,3	41,2	69,4	63,6	85,4	79,2	31,7	32,5
Annat	18,9	37,0	48,4	54,9	62,3	61,4	75,9	78,8	38,7	50,3
Uppgift saknas	33,0	39,7	48,4	46,4	67,4	61,5	69,3	71,1	63,9	63,8

Källa: Sveriges registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

Sysselsättningen i Sverige är olika hög hos personer som har olika grund för bosättning. Personer som har arbete som grund för bosättning har i allmänhet den högsta sysselsättningsgraden, oavsett vistelsetid.

Arbetslöshet

43. Andel arbetslösa av arbetskraften 20–24 år, 2012⁹

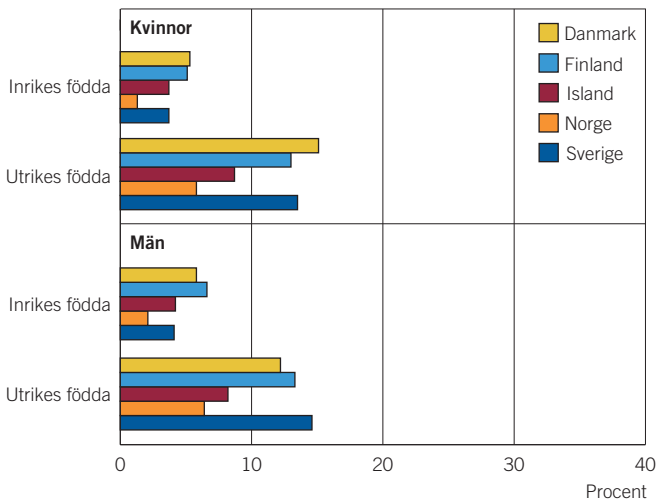

Källa: Eurostat

Arbetslösa omfattar personer som kan arbeta och som har sökt arbete. Arbetslösheten anges i procent av arbetskraften. Arbetslösheten är högre för utrikes födda än för inrikes födda. Det gäller för både män och kvinnor, och i alla de nordiska länderna. Arbetslösheten är också genomgående högre i den yngre gruppen, 20–24 år, än bland 25–64-åringarna.

⁹ Uppgifter för utrikes födda är för få för att redovisas för Finland och Island.

44. Andel arbetslösa av arbetskraften 25–64 år, 2012.

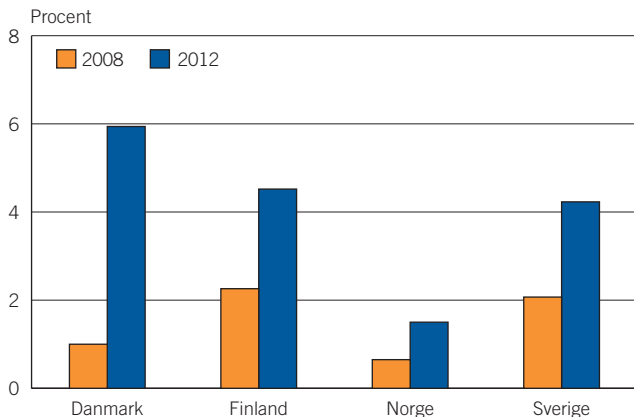

Källa: Eurostat

Skillnaden i arbetslöshet mellan inrikes och utrikes födda är störst bland män i Sverige, och bland kvinnor i Sverige och Danmark.

Personer som varit arbetslösa minst ett år

45. Andel av arbetskraften som varit arbetslösa minst ett år, utrikes födda 15–64 år, 2008 och 2012.

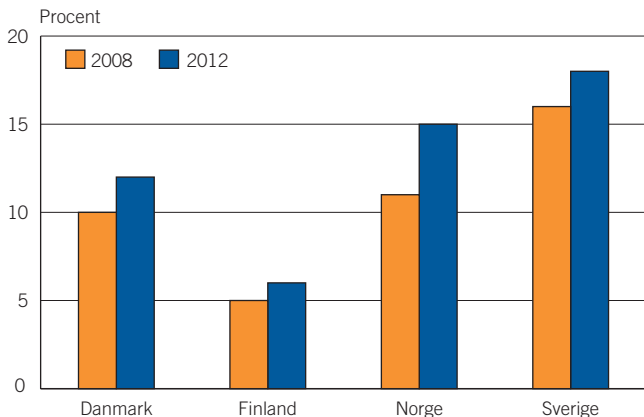

Källa: OECD

Andelen av de utrikes födda i arbetskraften som varit arbetslösa i minst ett år har ökat något i de nordiska länderna mellan år 2008 och 2012. Högst andel utrikes födda som varit arbetslösa minst ett år hade Danmark, 6 procent år 2012. Lägst andel hade Norge, med mindre än 2 procent.

Nyanställningar

46. Andel utrikes födda bland nyanställda, 2008 och 2012.

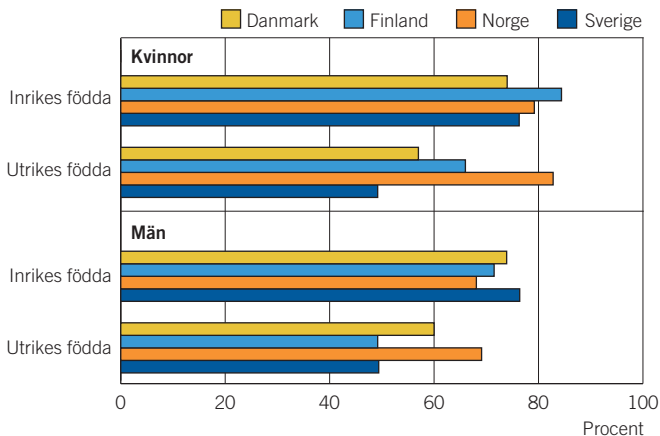

Källa: OECD

Andelen av de nyanställda som är utrikes födda har ökat mellan år 2008 och 2012. Under samma period har även andelen av befolkningen som är utrikes födda ökat. År 2012 var andelen utrikes födda bland nyanställda något högre än andelen utrikes födda i befolkningen i samtliga nordiska länder.

Yrken som kräver eftergymnasial kompetens

47. Andel av de med eftergymnasial utbildning som har ett yrke som kräver eftergymnasial kompetens, 25–64 år, 2012.

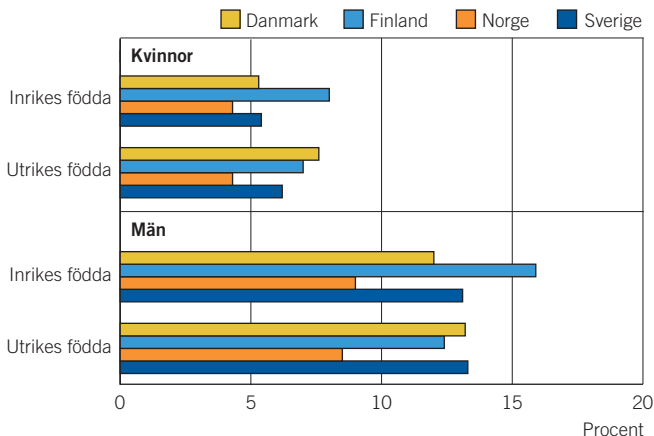

Källa: Respektive lands arbetskraftsundersökning

I Danmark, Finland och Sverige är det en större andel av de inrikes födda än av de utrikes födda med eftergymnasial utbildning som har ett yrke som normalt kräver eftergymnasial kompetens. I Norge är mönstret ett annat, där har utrikes födda med eftergymnasial utbildning i något större utsträckning än inrikes födda ett yrke som kräver eftergymnasial kompetens.

Företagare och medhjälpande hushållsmedlemmar

48. Andel företagare och medhjälpande hushållsmedlemmar av de som är sysselsatta, 20–64 år, 2012.

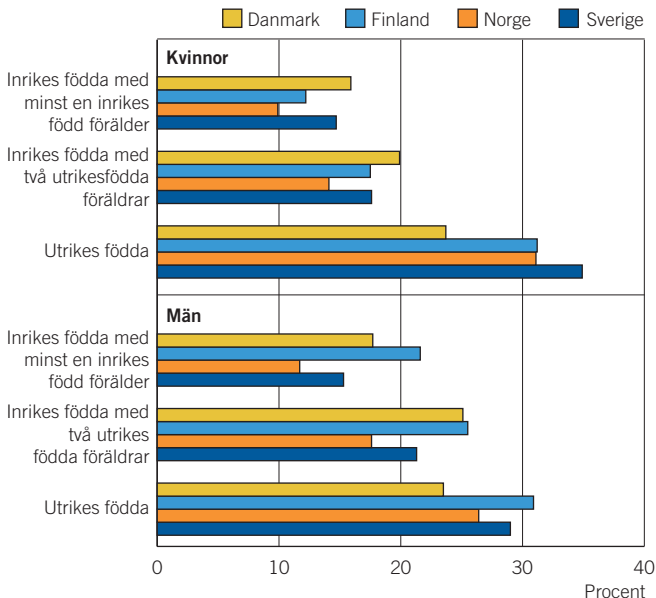

Källa: Respektive lands arbetskraftsundersökning

Andelen av de sysselsatta som är företagare eller medhjälpande hushållsmedlemmar är ungefär lika hög bland inrikes och utrikes födda. I Finland har inrikes födda män högre andel företagare än utrikes födda män, och i Danmark har utrikes födda kvinnor högre andel företagare än inrikes födda kvinnor. Övriga skillnader mellan inrikes och utrikes födda är 1 procentenhet eller mindre. Däremot har kvinnor genomgående en lägre andel företagare än män. Detta gäller samtliga nordiska länder, och både inrikes och utrikes födda.

Personer som varken är sysselsatta eller studerar

49. Varken sysselsatt eller studerande, 18–24 år, 2011.

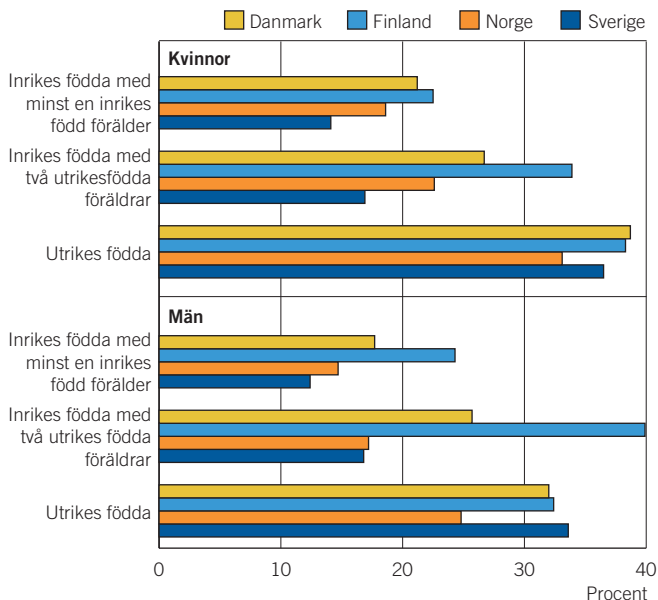
Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

Att varken arbeta eller studera är vanligare bland utrikes födda än bland inrikes födda. Det finns också en skillnad mellan inrikes födda som har två utrikes födda föräldrar jämfört med de som har minst en inrikes född förälder.

I åldersgruppen 18–24 år fanns den högsta andelen som varken arbetade eller studerade bland utrikes födda kvinnor

i Sverige, Norge och Finland, samt män i Finland. Där tillhörde tre av tio gruppen som varken arbetade eller studerade år 2011. Lägst andel som varken arbetar eller studerar fanns bland inrikes födda med minst en inrikes född förälder.

50. Varken sysselsatt eller studerande, 25–64 år, 2011.

Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

I åldersgruppen 25–64 år var det mer än tre av tio utrikes födda som varken arbetade eller studerade år 2011. Detta gäller både män och kvinnor i de nordiska länderna, med undantag för utrikes födda män i Norge som hade en lägre andel.

51. Varken sysselsatt eller studerande efter födelsseregion/ bakgrundsregion, 18–24 år, 2011. Procent.

	Danmark		Finland		Norge		Sverige	
	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.	Män
Utrikes födda	23,7	23,5	31,2	30,9	31,1	26,4	34,9	29,0
Norden	13,7	17,5	26,0	29,6	15,1	17,5	37,7	35,3
EU utom Norden	20,3	17,9	28,3	28,5	34,1	27,0	40,3	36,6
Övriga Europa	22,0	21,8	25,8	27,0	21,2	21,2	27,0	25,5
Afrika	31,2	36,6	45,7	41,1	43,6	41,6	41,9	33,2
Asien	29,1	28,1	34,4	30,8	36,8	26,4	34,8	26,0
Latinamerika	29,9	29,4	30,8	32,3	27,0	22,0	26,3	26,2
Nordamerika och Oceanien	36,9	35,7	39,7	47,1	33,5	36,0	42,8	44,0
Inrikes födda med två utrikes födda föräldrar	19,9	25,1	17,5	25,5	14,1	17,6	17,6	21,3
Norden	22,1	23,8	18,0	29,5	15,2	14,4	20,7	23,8
EU utom Norden	16,6	20,0	8,4	24,4	15,9	15,8	19,0	21,3
Övriga Europa	17,7	23,1	14,4	13,5	11,5	18,4	16,5	20,6
Afrika	22,2	33,5	29,8	43,7	18,4	25,5	19,4	26,5
Asien	20,1	24,8	17,3	24,7	12,9	16,0	15,4	18,9
Latinamerika	25,0	26,9	19,5	23,5	20,0	24,5
Nordamerika och Oceanien	22,5	32,1	34,5	25,9	24,2	25,3

Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

.. Uppgifter för utrikes födda är för få för att redovisas för Finland och Island.

52. Varken sysselsatt eller studerande, efter födelseregion/ bakgrundsregion, 25–64 år, 2011. Procent.

	Danmark		Finland		Norge		Sverige	
	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.	Män	Kv.	Män
Utrikes födda	38,7	32,0	38,3	32,4	33,1	24,8	36,5	33,6
Norden	24,1	22,6	20,9	21,8	16,9	16,0	29,4	34,4
EU utom Norden	28,2	22,0	30,1	28,4	26,0	19,3	33,8	31,6
Övriga Europa	44,8	39,5	39,4	32,6	31,1	27,4	34,2	28,5
Afrika	47,2	41,1	58,3	41,3	50,0	40,3	46,3	39,6
Asien	47,2	39,3	50,0	38,8	41,5	31,6	41,5	36,3
Latinamerika	32,3	28,3	43,4	35,4	31,7	23,6	27,8	24,7
Nordamerika och Oceanien	31,8	27,3	37,4	37,3	24,9	18,6	35,3	30,6
Inrikes födda med två utrikes födda föräldrar	26,7	25,7	33,9	39,9	22,6	17,2	16,9	16,8
Norden	22,6	21,6	25,0	34,8	18,6	11,9	15,7	16,5
EU utom Norden	20,8	21,4	21,4	15,7	19,8	15,4	18,3	17,3
Övriga Europa	27,2	28,0	41,1	46,7	16,7	15,7	17,1	16,1
Afrika	33,1	35,0	22,6	24,9	24,6	23,8
Asien	29,3	26,8	22,2	14,0	25,1	17,8	18,5	16,2
Latinamerika	21,3	27,1	19,8	23,5	19,6	21,3
Nordamerika och Oceanien	21,3	22,2	32,1	42,4	18,6	12,1	16,9	24,2

Källa: Respektive lands registerbaserade arbetsmarknadsstatistik

.. Uppgifter för utrikes födda är för få för att redovisas för Finland och Island.

Källor

I de nordiska länderna har statistiken kunnat tas fram genom att använda en eller flera av de statistikällor som varje land har tillgång till. De flesta av källorna är olika administrativa register samt en urvalsundersökning. Alla register och urvalsundersökningar har vissa felkällor. Olika felkällor är viktiga att beakta när statistiken tolkas och länder jämförs. Felkällor diskuteras i slutet av detta kapitel.

Framställningen av de statistiska underlagen till de tabeller och diagram som finns i denna publikation har kunnat göras tack vare att olika register har samkörts på individnivå. Ländernas befolkningsregister utgör bas för de flesta tabellerna utom de som avser uppgifter om arbetskraft och arbetslöshet samt vissa uppgifter om sysselsättning. I dessa fall är källan arbetskraftsundersökningarna i de olika länderna.

Danmark

Befolkningsregistret (BEF) som avser uppgifter om folkbokförda den 1 januari för de år som använts i tabellframställningarna.

Komprimerat elevregister (KOET) för 2012. Här hämtades uppgifter om personer som är registrerade i gymnasieutbildning och eftergymnasial utbildning.

Utbildningsregistret (UDDA) som avser uppgifter i oktober 2012. Detta användes för uppgifter om personernas utbildningsnivå.

Registerbaserad arbetsmarknadsstatistik (RAS) som avser uppgifter om arbetsmarknadsanknytning den 30 november 2011 av personer som var folkbokförda i Danmark den 1 januari 2012. Personer som hade löneinkomst under november som motsvarar minst en timme samt anställd 30 november räknas som sysselsatta. Tillfälligt frånvarande, t.ex. sjukfrånvarande räknas också som sysselsatta. Egenföretagare räknas som sysselsatta om de har ett överskott i företagets verksamhet.

Historiskt register över invandring och utvandring (VNDS) för 2012.

Danmarks arbetskraftsundersökning.

Samtliga av de källor som listas ovan är från *Danmarks Statistik*. För mer information, se <http://www.dst.dk/da/Statistik/dokumentation/kvalitetsdeklarationer>.

Finland

Registret över befolkningen avser uppgifter om folkbokförda den 31 december. I de flesta tabeller är uppgifterna hämtade från 2012 och i vissa fall från tidigare år.

Inom området sysselsättningsstatistik vid Statistikcentralen finns flera olika register som använts för tabellframställningarna: befolkningsregistercentralens befolkningsdatasystem, Statistikcentralens examensregister, Statistiskcentralens register över studerande. Uppgifter om huvudsaklig verksamhet, bland annat sysselsättning, grundar sig på

flera olika register. Detta behövs för att avgöra en persons huvudsakliga sysselsättning. Sysselsättningsstatistiken utgörs av folkbokförda i Finland den 31 december 2011. Referenstidpunkten är årets sista vecka, men uppgifter om den huvudsakliga verksamheten omfattar uppgifter över hela kalenderåret.

Finlands arbetskraftsunderökning.

Samtliga av de källor som listas ovan är från *Statistikcentralen*. För mer information se, http://www.tilastokeskus.fi/til/tyokay/index_sv.html.

Island

Befolkningsregister som avser folkbokförda den 1 januari 2013.

Islands arbetskraftsundersökning.

Samtliga av de källor som listas ovan är från *Statistics Iceland*. För mer information, se www.statice.is.

Norge

Befolkningsregister som avser folkbokförda den 1 januari för de år som använts i tabellframställningarna.

Register över registrerade i gymnasieutbildning och eftergymnasial utbildning.

Register över befolkningens utbildningsnivå den 1 oktober 2012.

Registerbaserad sysselsättningsstatistik avser uppgifter om sysselsatta. Sysselsatta är de som har utfört förvärbete av minst en timme under mätveckan i oktober 2011, eller som var tillfälligt frånvarande under mätveckan.

Register över invandring och utvandring för olika år 2000–2012.

Norges arbetskraftsundersökning.

Samtliga av de källor som listas ovan är från *Statistisk centralbyrå*. För mer information, se www.ssb.no.

Sverige

Registret över rikets totalbefolkning (RTB) som avser uppgifter den 31 december för de år som används i tabellframställningarna.

Register över registrerade elever i gymnasieskolan och eftergymnasial utbildning.

Register över examinerade i gymnasieskolan.

Utbildningsregistret (UReg) användes för uppgifter om befolkningens utbildningsnivå den 31 december 2012.

Registerbaserad arbetsmarknadsstatistik (RAMS) avser uppgifter den 30 november 2011 för personer som var folkbokförda 31 december 2011. Mätperioden är november månad och som sysselsatta räknas de som förvärvsarbetade, som anställda eller som egenföretagare, minst en timme per vecka under månaden. Tillfälligt frånvarande under november räknas som sysselsatta.

Sveriges arbetskraftsundersökning.

Samtliga av de källor som listas ovan är från *Statistiska centralbyrån*. För mer information, se www.scb.se.

Eurostat

Vissa uppgifter kommer från Eurostats statistikdatabas, det gäller vissa av uppgifterna om arbetslöshet och sysselsättning för inrikes och utrikes födda.

Uppgifterna baseras på de olika ländernas Arbetskraftsundersökningar, se http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/labour_market/introduction.

OECD

En annan källa är OECD. Det gäller vissa av uppgifterna om invandring, vissa uppgifter om trender i invandring, sysselsättningsförändringar, långtidsarbetslöshet samt nyanställningar.

Uppgifterna baseras på de olika ländernas uppgifter om bland annat migration och har hämtats från statistikdatabasen *International Migration Database*. Uppgifter om sysselsättning, arbetskraft och arbetslöshet har de olika ländernas Arbetskraftsundersökningar som ursprungskälla, se vidare OECDs *International Migration Outlook* <http://www.oecd.org/els/mig/imo2013.htm>.

Felkällor

Olika felkällor i register och frågeundersökningar kan medföra vissa jämförbarhetsproblem mellan de nordiska

länderna. En del av dessa nämns i rapporten när diagram och tabeller kommenteras.

Det finns bland annat vissa skillnader i hur de nordiska länderna registrerar personer som har för avsikt att bosätta sig i det nya landet. Uppehållstillstånd kan beviljas från som längst tre månader (Danmark) till minst ett år (Finland och Sverige). Det kan påverka hur skillnaderna mellan länderna ser ut. I den statistik som ingår finns relativt stora variationer mellan länderna när det gäller bland annat följande:

- hur stora andelar som saknar uppgifter om vistelsetid för utrikes födda personer
- hur stora andelar som saknar uppgifter om födelseland
- grund för bosättning registreras inte på samma sätt i de nordiska länderna och för relativt många saknas dessutom uppgifter
- hur stora andelar som saknar uppgift om utbildningsnivå bland utrikes födda personer

Utöver sådana tydliga skillnader kan det också finnas andra felkällor i olika register som påverkar jämförbarheten mellan uppgifterna för de olika länderna. Det gäller också uppgifter som är hämtade från Eurostat och OECD. Dessa organisationer bearbetar uppgifter som de nordiska länderna levererat, vilket kan innebära att nya fel kan uppkomma.

NORDISK FICKFAKTA 2013 – Statistik om integration

Integration berör alla samhällsområden. Bra statistik är en förutsättning för att upptäcka, uppmärksamma samt motverka hinder för integration såsom diskriminering. Den utgör också ett redskap i uppföljning och planering för att uppnå integrationspolitikens mål.

I denna Fickfakta delar vi upp statistiken efter inrikes och utrikes födda samt personer som är inrikes födda med två utrikes födda föräldrar. Statistiken är också könsuppdelad i den mån det är möjligt.

Med "Nordisk fickfakta 2013 – statistik om integration" vill vi ge en bild av tillståndet och utvecklingen av integrationen i de nordiska länderna.

REGERINGSKANSLIET

Arbetsmarknadsdepartementet